

DIECÉZNÍ ČASOPIS

PRO KŘEŠŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ

Setkání

2

únor
2011
ročník
XXI.

Jeho ranami jste uzdraveni

(...) Ježíšovo utrpení a kříž často nahánějí strach, protože se zdají být popřením života. Ve skutečnosti je to však naopak! Kříž je Boží „ano“ člověku, je nejvyšším a nejmocnějším výrazem jeho lásky a zdrojem, z něhož tryská věčný život. Z Ježíšova probodnutého srdce vytryskl Boží život. Jen On je schopen osvobodit svět od zla a nechat růst

svému Království spravedlnosti, pokoje a lásky, po němž všichni toužíme. Drazí mladí, učte se „vidět“ a „potkávat“ Ježíše v eucharistii, kde je pro nás přítomný způsobem reálným až tak, že se stal pokrmem na cestu, ale naučte se poznávat ho a sloužit mu i v chudých, v nemocných, v trpících a těžkostmi zkoušených.

Pokračování na 4. straně.

Ze života P. Xavera Kobzy

Exercicie na Lomci (srpen 1948). Zleva sedí: Petr Ondok, Václav Jindra, Albert Botur, exercitátor-jezuita, Placid Vaněk, P. Mědílek (lomecký farář), Bernard Šiman; zprava stojí Xaver Kobza, Klement Svobodník, Tadeáš Krahulík, (neznámý), Vojtěch Honsa, (neznámý), Ondřej Karvan, Ignác Gottfried, Benedikt Kozel, Martin Vích, František Kovář, Karel Burget, Josef Buňát, Cyril Kaňák.

Pohřeb fra Mariána Fořta na Moravci. Zleva: Martin Vích, Alfons Čapský, Vojtěch Jeniš, Matouš Nedoma, Bernard Šiman, Bruno Skřepek, 2. řada: Xaver Kobza, Ignác Gottfried, František Kovář, Petr Ondok, Julián Veškrna.

Za zapůjčení fotografií a za popisky zde i uvnitř čísla děkujeme kongregaci Bratří Nejsvětější svátosti (petrinům).

OBSAH

Božská pedagogika	3
Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ	3
P. Xaver Kobza oslaví devadesátiny	4
Umělecká díla z českobudějovické diecéze v expozicích. Madona Lnářská	6
DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU	
O věrnosti s odborníky	8
Již 5. ročník Nár. týdne manželství	9
Duchovní obnova podle Janových pašijí J. S. Bacha	9
DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE	
Výsledky Tříkrálové sbírky 2011	10
Poradna EVA	10
Dům sv. Františka	11
Umírání je lehčí, když je život naplněný	11
DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE	
Cesta kříže Světových dnů mládeže	12
Exercicie Hostýn	12
Hledání životní cesty	13
CHRISTlife – premiéra	13
Pouť do země krále Davida	14
Vyrovnání se s totalitní minulostí 20. století v česko-německém srovnání	14
Tříkrálová sbírka na Dobré Vodě u Č. Budějovic a ve Srubci	15
Den modliteb a postu za misionáře-mučedníky	15
Jedenáctý ročník Tříkrálové sbírky	15
POŠTOVNÍ SCHRÁNKA	
Noc dětí na faře v Suchdole n. Lužnicí	16
Farní ples v Suchdole n. Lužnicí	16
Radostné loučení	16
K četbě a studiu doporučujeme	17
Postní Tammim	17
PERSONALIA	17
Radio Proglas	18

Příští číslo

vyjde 14. 3. 2011.

Uzávěrka je 4. 3. 2011.

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ

Vydává z pověření českobudějovického biskupství
Sdružení sv. Jana Neumanna v Č. Budějovicích.

Redakce, administrace a příjem inzerce:

Kanovnická 10, 370 01 České Budějovice,

tel.: 380 420 334, e-mail: duha@vol.cz

Řídí redakční rada - zodpovídá P. Adolf Pintř

Výkonná redaktorka: Mgr. Petra Lisková

DTP: Mgr. Helena Machulová

Tisk: Protisk, České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

Cena 15 Kč a poštovné.

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení
rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

BOŽSKÁ PEDAGOGIKA

Řada fyzicky nebo mentálně postižených dětí má dnes svého asistenta. Tito asistenti své svěření provázejí na cestě do školy, často s nimi během vyučování sedí v lavici a pomáhají jim s učením a vypracováváním úkolů. Ve starověku se takový asistent nazýval paidagogos. Byl to otrok, jehož povinností bylo doprovázet dítě zámožnějších rodičů do školy a ze školy. Dnes ani tenkrát se dětem do školy asi moc nechtělo. A tento „paidagogos“ měl tedy za úkol dohlédnout na dítě, aby se do školy dostavilo, zúčastnilo se výuky, a pak se v pořádku vrátilo domů. Také mu nosil učební pomůcky a dohlížel na to, aby se řádně učilo. Byl to prostě takový průvodce dítěte na cestě za vzděláním.

V novověku se z „paidagoga“ stal „pedagog“ a celá oblast lidského vzdělávání se začala nazývat „pedagogika“. Rozdělila se na mnoho oborů. Existuje pedagogika předškolního věku, pedagogika školního věku, pedagogika dospívajících, pedagogika studentů, pedagogika volného času, pedagogika seniorského věku, náboženská pedagogika... Dnes je to zkrátka velmi rozsáhlý vědní obor a knižní svazky jemu věnované by zabraly mnoho knihoven.

A přece podstata zůstává stále stejná – pedagogika je vlastně doprovázení na cestě k poznání. K jakému poznání? Poznání sebe sama, poznání lidské kultury, poznání různých oblastí lidského vědění. Vrcholem poznání je pak poznání Boha, Boží vůle se mnou a ochota s touto jeho vůlí spolupracovat. Jestliže vychovávaný člověk dospěje až do tohoto bodu, stává se svatým a pedagogika, neboli doprovázení, splnila svůj úkol na sto procent, protože přivedla člověka do Boží náruče.

Proč tedy není dnešní svět plný světců, když je naše pedagogika na tak vysoké úrovni? Problém bude asi v tom, že dobrých pedagogů, tedy těch, kteří jsou schopni doprovázet druhé na cestě k Bohu je málo. Zde není řeč o jenom o kněžích. O jejich nedostatku víme všichni. Doprovázet na cestě k Bohu by ale člověka měli v první řadě především rodiče, avšak ti se mnohdy o své děti nezajímají a zanedbávají je. A co se týče našich pedagogů, jak naši biskupové upozornili v nedávném prohlášení, někteří z nich se zase zajímají víc o své platy, než o výsledky školství. Rodiče své děti nevychovávali a škola se tohoto úkolu ujmout nehodlá. Zdá se, že slepí vedou slepé a němí radí hluchým. Výchova k moudrému lidství je v katastrofálním stavu, výchova k víře v troskách.

Co tedy dělat? Bude víra nenávratně ztracena a lidský rod odvraceje se od působení Ducha svatého zapomene na to, kdo ho stvořil a odmítne toho, kdo ho vykoupil? Je nějaká naděje, že tomu bude jinak? Určitě ano. Vždyť po setkání s bohatým mužem v osmnácté kapitole Lukášova evangelia Kristus říká: „Nemožné u lidí je u Boha možné.“ (Lk 18,27)

Bůh je totiž pedagogem, který nikdy neselže, nikdy se neunaví, nikdy to nevzdá. Provází člověka kamkoli jde a když ten zabloudí, hledá ho jako ztracenou ovci (srov. Mt 18,12-14 nebo Lk 15,3-7). Až do poslední chvíle je s ním a doufá, že se obrátí, pohlédne na Něj a začne mu naslouchat. Nikdy nad ním „nezlomí hůl“, ale láskyplně ho vede k sobě po všech, třeba křivolalých životních cestách. Jeho pedagogika vede vždy k cíli nebeského domova. S ním a jenom s ním můžeme doufat opravdovou nadějí, že lidstvo se na cestě k Němu neztratí, a že nejenom my, ale i naše děti a děti jejich dětí dosáhnou nebeské vlasti, což je cílem jeho božské pedagogiky.

BAJ

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ

14. 2.	(po)	Protivín – Vikariátní konference - biskup Jiří
15. 2.	(út)	České Budějovice, biskupství – Setkání s kaplany pro mládež (9.30 hod.) – biskup Jiří
22. 2.	(út)	Horáždovice – Vikariátní konference - biskup Jiří
24. 2.	(čt)	Praha, Arcibiskupský seminář – Mše sv. (17.30 hod.) – biskup Jiří
26. 2.	(so)	České Budějovice, Růženecký kostel – Mše sv., oslava 90. narozenin P. Xavera Kobzy, CFSsS (10 hod.) – biskup Jiří
1. 3.	(út)	Prachatice – Vikariátní konference – biskup Jiří
3. 3.	(čt)	České Budějovice, biskupství – Setkání s rakouskými pastorálními teology – biskup Jiří
8. 3.	(út)	České Budějovice, biskupství – Postgraduál – biskup Jiří
9. 3.	(st)	České Budějovice, katedrála sv. Mikuláše – Popeleční středa (8 hod.) – biskup Jiří
10. 3.	(čt)	České Budějovice, biskupství – Zasedání kapituly (14 hod.) – biskup Jiří
14.-18. 3.	(po-pá)	Vranov – Exercicie – biskup Jiří

* *Vzhledem k zdravotnímu stavu mons. Pavla Posáda dochází ke změně jeho programu, termíny jeho akcí budou aktualizovány a proto je neuvádíme.*

Údaje jsou podle stavu v době uzávěrky, případné změny nejsou vyloučeny.

-pa-

P. Xavier Kobza oslaví devadesátiny

Už tři roky za sebou slaví v naší diecézi vždy jeden kněz devadesátiny – r. 2009 to byl probost kapituly mons. Josef Kavale, vloni kanovník P. František Sobíšek a letos – přesně 27. února – P. Xavier Josef Kobza, CFSsS. Zkratka CFSsS za jeho jménem zkracuje latinský název Congregatio Fratrum Sanctissimi Sacramenti (= kongregace bratří Nejsvětější Svátosti) a udává, že je jejím členem, stručně řečeno petrinem, jak se podle svého zakladatele P. Klementa Václava Petra její příslušníci nazývají.

Zatímco první dva výše zmínění devadesátníci jsou rodištěm i působením spojeni s jižními Čechami, P. Kobza pochází ze severovýchodních Čech a na jejich jih ho zavála právě kongregace petrinů.

Josef Kobza – tak zní jeho jméno v křestní matrice – se narodil 27. února 1921 v Herborticích na Lanškrounsku v tak těsné blízkosti česko-moravské hranice, že farností patřily do Cokytle ležící už na Moravě a tím i do olomoucké arcidiecéze. Hluboce věřící rodina Kobzů oplývala dětmi (bylo jich osm), nikoli však pozemskými statky a zajištěným příjmem; otec míval jen příležitostné zaměstnání, takže za práci docházela i matka. I když se v rodině cenilo vzdělání a vědomosti (pan Kobza byl 45 let obecním kronikářem Herbortic), na poskytnutí středoškolského vzdělání i nadanému Josefovi nebylo pomyšlení. Tak šel do učení na holiče, což bylo výhodné i proto, že jeden jeho starší bratr už byl holičským mistrem a mohl brát učně.

Jako holičský učeň a později holičský tovaryš měl Josef se svými vrstevníky zájem o skauting a tramping a pohyboval se rád ve společenství s kamarády a kamarádkami; s jednou z nich ho pojila i vzájemná náklonnost.

Ve dvaceti letech dostal knihu Následování Krista, která v něm probudila už zasetou touhu stát se knězem. Sestra mu poradila, že i přes jeho vyšší věk, nedostatek vzdělání a prostředků k jeho získání je tu jedna schůdná cesta: Kongregace petrinů zřídila při svém filiálním domě v Písku jakousi přípravku ke vstupu do kněžského semináře i pro starší uchazeče, zabezpečující je i hmotně v úsilí získat maturitu, pro vstup do semináře nezbytnou. (Rozhodování pro vstup však nebylo rychlé a snadné, znamenalo to zklamat někoho, koho nechtěl zarmoutit – svou dívku. S odstupem času se však ukázalo, že se s jeho rozhodnutím dobře vyrovnala.)

Do písecké přípravy vstupoval uprostřed 2. světové války r. 1941. Nacistický režim ovšem brzy nato zasáhl jak do života Josefa Kobzy, tak i do života kongregace.

Generální představený kongregace petrinů P. Adaukt Krebs, působící tehdy v Českých Budějovicích, měl pro svou výbornou znalost němčiny silný vliv na katolíky mezi česko-budějovickou německou menšinou. To

negativně hodnotilo Gestapo a prosadilo, že P. Krebs musel přejít do filiálního domu petrinů v Klatovech; když pak zjistilo, že svůj

P. Adaukt Krebs

vliv odtud udržuje písemným stykem, tak jej zatkl a poslalo do koncentračního tábora, kde r. 1942 zemřel. Kongregaci pak byla zaslána urna s jeho popelem, která mohla být uložena k petrinským hrobům na hřbitově v Mladém.

Josefa Kobzu – podobně jako prakticky všechny příslušníky ročníku 1921 – poslaly nacistické úřady v rámci tzv. totálního nasazení v listopadu 1942 na práci do válečně důležitých podniků v Německu. Pobyt mu navíc zkomplikovalo onemocnění záškrtem.

Když jako jednadvacetiletý opouštěl Písek, jistě netušil, že se tam téměř po půl století skoro sedmdesátiletý vrátí a stráví tam jako kněz hezkou řádku let.

S porážkou nacismu se spojovaly mnohé naděje na lepší časy. Kongregace petrinů – v čele s novým generálním představeným, zvoleným po zatčení P. Krebse, Antonínem Jaroslavem Kadaníkem – opět mohla nerušeně působit a navíc mohla využívat zařízení řádu Německých rytířů v Bruntále, kam umístila přípravku pro adepty kněžství. Tam se ocitl i Josef Kobza,

Studentská léta v Písku. J. Kobza sedí úplně napravo u okna, za ním Miloš Klement Svobodník, pozdější generální superior kongregace zvolený 1968.

v kterém i relativně krátký kontakt s petrinými v Písku probudil touhu realizovat své kněžství v této řeholní komunitě. Tam absolvoval i noviciát a složil řeholní sliby; s nimi přijal i řeholní jméno Xavier, pod kterým je od té doby všeobecně znám.

Do kněžského semináře v Českých Budějovicích nastoupil v říjnu 1948, kdy už komunisté měli neomezenou moc. Přípravovali se zlomit vliv církve – jak vnějším útlakem a zastrašováním, tak vnitřním rozkladem s pomocí kolaborujících kněží. Druhý ročník (1949-1950, poslední v existenci česko-budějovického semináře) Xavier Kobza ani nedokončil, protože už v dubnu 1950 byly všechny mužské kláštery – i ten česko-budějovický petrinský – násilně obsazeny a řeholníci pak soustředěni do několika málo klášterů, kde byl nastolen režim téměř vězeňský. Nátlaku, aby odtud dosáhl uvolnění za cenu vstupu na komunisty vytvořenou Cyrilometodějskou bohosloveckou fakultu (odmítnutou Vatikánem i biskupy), nepodleh a byl proto na podzim r. 1950 povolán do služby u PTP, která se mu protáhla až do začátku r. 1954.

Během totálního nasazení v Říši

Pak se vrátil do rodných Herbortic, aby se postaral o stárnoucí rodiče. Vykonával různá civilní povolání, většinou působil jako holič. Využíval i volný čas – dálkově studoval a středoškolské studium na tehdejší tzv. jedenáctiletce zakončil r. 1958 maturitou s vyznamenáním. V Herborticích byl činný i mezi dobrovolnými hasiči jako zbrojmistr. Angažoval se i v kroužku křesťanské mládeže, který Státní bezpečnost pomocí nasazeného špicla odhalila – za tuto aktivitu mu komunistický soud vyměřil dvouletý trest, který si však díky amnestii neodpykal celý.

Odmítání studia na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě už nebylo bezvýhradné, tak tam podal žádost o přijetí; když byl odmítnut, opakoval ji ještě dvakrát a vždy se stejným negativním výsledkem. Oficiálně mu bylo sdělováno, že překážkou přijetí je jeho vyšší věk,

S rodiči v 60. letech

ale pravým důvodem bylo spíš to, že komunistický režim si nepřál, aby tu studovali řeholníci. Xaver Kobza se pak dozvěděl, že ke kněžství je možno dospět s pomocí biskupů skryté církve; po nezbytné přípravě byl na kněze vysvěcen 8. dubna 1968 v Brně biskup Felixem Davidkem (v některých dokumentech uváděné datum 4. 9. 1967 v Trnavě bylo jen k oklamání komunistických úřadů, ale setrvačností se udrželo v diecézních katalozích až dosud).

Rok 1968 přinesl proti předchozím letům církvi značné uvolnění. I když kongregací a řádům nebyly vráceny jejich zabrané kláštery, nebyla už zpochybňována jejich právní existence. Při mateřském kostele kongregace – Růženeckém kostele v Českých Budějovicích – mohlo působit už několik petrinských kněží. Když se tu r. 1969 uvolnilo místo kostelníka, otec Xaver toho využil a nastoupil na jeho místo. Tajné svěcení už nebylo třeba skrývat, po církevní stránce je uznal biskup Josef Hlouch, po státní krajský církevní tajemník, a tak otec Xaver nastoupil r. 1971 do duchovní správy jako administrátor v Bošilci.

Tam však nepobyl dlouho, po roce nastoupil do Lažišť, kde střídal P. Miloslava Vlka, který tehdy musel opustit Jihočeský kraj; při předá-

Josef Xaver Kobza u PTP

P. Kobza se spolubratry (zcela vlevo, stojící s koulí)

vání si asi nedovedli představit, že po dvaceti letech bude jeden z nich pražským arcibiskupem a druhý generálním představeným kongregace. Z Lažišť P. Kobza spravoval i okolní farnosti – zprvu jen Záblatí, později i Šumavské Hoštice a Lštění u Vimperka.

Sametová revoluce a její důsledky vrátili P. Kobzu téměř po půlstoletí tam, kde se poprvé setkal s petriny – do Písku, kteří obnovili své působení v kostele sv. Kříže. Současně byl ustanoven správcem písecké farnosti, když dosavadní její správce, kolaborací s komunisty zkompromitovaný P. František Kajtmán odešel 1. 6. 1990 do důchodu a stáhl se do ústraní; nový děkan P. Josef Jiran sem nastoupil až 1. 10. 1990. V Písku pak působil jednak jako rektor kostela sv. Kříže, jednak jako kaplan a podle potřeby i správce některých okolních farností. Během jeho píseckého působení se tu vystřídali tři městští děkani – P. Josef Jiran (1990-2001), P. Jan Löffelmann (2001-2002) a P. Karel Vrba (od r. 2002). Když počátkem 90. let začala být zpochybňována platnost kněžských svěcení udílených biskupy skryté církve, požádal otec Xaver biskupa Antonína Lišku, aby případné pochybnosti byly odstraněny podminěným vysvěcením, které proběhlo bez jakékoliv publicity.

Po zatčení P. Adauka Krebse byl do čela kongregace zvolen generální kapitulou jako generální představený P. Antonín Jaroslav Kadaník; po jeho rezignaci byl generálním představeným zvolen P. Klement Miroslav Svobodník, který většinu svých pravomocí převedl na svého zástupce P. Nepomucena Vojtěcha Tvrdka. Ten po smrti P. Svobodníka r. 1971 řídil kongregaci provizorně až do nové generální kapituly, svolané teprve po listopadové revoluci. Ta zvolila generálním představeným právě otce Xavera, který však ani s touto úlohou své působení v Písku nepřerušil. Když však dovršil 75 let života, rezignoval na tento post a předal ho nově zvolenému generálnímu představenému P. Vojtěchu Antonínu Jenišovi. Otec Xaver vytrval v Písku až do konce roku 2007, kdy jej tíha let a zdravotní potíže při-

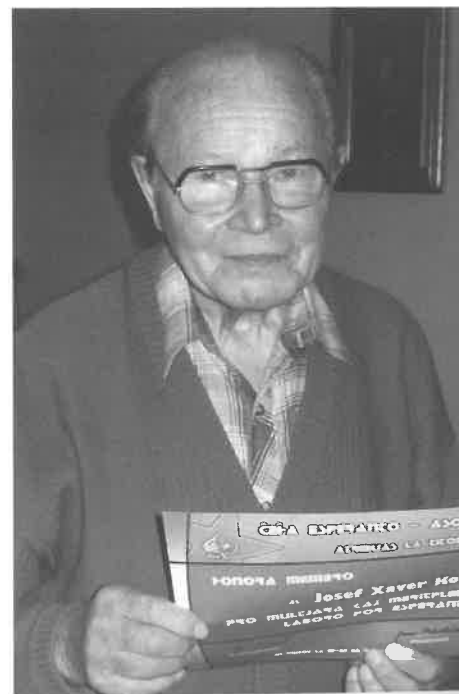
měly odejít do Kněžského domova v Českých Budějovicích-Suchém Vrbném.

Má však ještě tolik sil, že se nejen účastní shromáždění petrinů – přijímání nových členů, skládání řeholních slibů, jáhenské a kněžské svěcení, oslavy výročí apod. -, ale také vypořádává, např. ještě letos v lednu sloužil pravidelnou nedělní mši sv. v českobudějovickém Růženeckém kostele.

A na závěr ještě jedna informace o jubilantovi. Nevíme, kdy se otec Xaver poprvé setkal s esperantem, ale muselo to být už hodně dávno. Jeho znalost využíval pastoračně i liturgicky. Liturgická reforma iniciovaná 2. vatikánským koncilem totiž umožnila v liturgii velkorysě uplatnění národních jazyků i tohoto umělého mezinárodního jazyka. A tak mohl otec Xaver při esperantských shromážděních celebrovat esperantsky.

Vladimír Feldmann

Další fotografie najdete uvnitř obálky tohoto čísla.

P. Xaver Kobza (2008)

UMĚLECKÁ DÍLA Z ČESKOBUDĚJOVICKÉ DIECÉZE V EXPOZICÍCH

Madona Lnářská

V našem seriálu jsme se v loňském roce zastavili u dvou gotických obrazů Madon, Madony z Kamenného Újezda a z Doudleb. Tentokrát se budeme věnovat drobnému deskovému obrazu Madony ze Lnář na Strakonicku, jenž byl nedávno zapůjčen do Národní galerie v Praze a jehož restaurování se v této době připravuje. I laik, neoborník, si jistě povšimne nápadné ikonografické podoby s dalšími proslulými mariánskými obrazy, např. Madony Zlatokorunské či Svatovítské.

Obraz je spjat s řádem bosých augustiniánů (Ordo Augustiniensium Discalceatorum)¹, jenž vzešel ze španělské reformy původní řehole augustiniánů poustevníků ze 13. století a do českých zemí přišel roku 1623, kdy byl založen konvent v Praze na Zderaze. Odtud pak byly zakládány další kláštery, ve Vídni (1630), v Táboře (1640), Havlíčkově Brodě (1674) a posléze ve Lnářích², kde vznikl klášter roku 1684 zásluhou hraběte Tomáše Zachea Černína a P. Cypriána od sv. Terezie, původně podpřevora na Zderaze. Tento pražský rodák, mnich v pověsti svatosti (občanským jménem Jan Procházka), s sebou do Lnář přinesl nevelký obraz Madony s Ježíškem jako vzácný předmět, zachráněný v jistém vyhořelém kostele kdesi v Itálii³. Do Čech jej prý dovezl první vizitátor řádu P. Vavřinec od sv. Romana, který jej daroval P. Cypriánovi. Dějiny kláštera, obce Lnáře i okolí zpracoval ve výborné monografii „Dějiny osady Lnářské“⁴ augustinián Alois Majer (1856-1933)⁵, který byl v letech 1894-1911 a 1925-1928 převorem kláštera ve Lnářích. Tamní klášter, stejně jako všechny další mužské kláštery v tehdejším Československu, zlikvidovali roku 1950 komunisté a dodnes nebyl obnoven, i když budovy byly řádu navraceny v roce 1996⁶. Pokud se týče obrazu, o jeho historii se dozvídáme nejvíce z pera převora Aloise Majera⁷. Zmiňuje též tradici, že obraz byl přivezen z Itálie⁸. Pozdější umělekohistorické rozborů se pokoušejí přesněji zařadit obraz do kontextu českého deskového malířství. Jedná se o ikonografický typ Madony Zlatokorunské, podobně jako např. obrazy Madony Staroboleslavské (paládia země České), Madony z Pisku, Madony Týnského chrámu, Madony Rýnecké či Madony Svatovítské⁹. Jde vlastně o fragment obdélníkové desky o rozměrech 44,7 x 22,8 cm, později doplněné do oválného tvaru o rozměrech 44,7 x 40,4 cm, tloušťka desky 0,8 cm. Gotická část obrazu je malovaná temperou na desce z lipového dřeva s křídlovým podkladem, pokrytým pergamenem. Spodní kresba není ryta, ale kreslena štětcem šedou barvou. Barokní postranní doplňky jsou malovány rovněž na lipovém dřevě, ale technikou olejomalby. Madona má modrý plášť (použit pigment ultramarín z lapis lazuli), a to jak na svrchní straně, tak i na spodní straně pláště¹⁰ a má bílou roušku na hlavě. Nahé tělo Ježíška, kterého Madona drží oběma rukama před pravým ramenem, je traktováno pleťovým tónem. Ježíšek se upřeně dívá ven z obrazu k divákovi, Madona hnědýma očima s černý-

Boční oltář Panny Marie Lnářské v kostele Nejsvětější Trojice ve Lnářích.

mi zřetelnými pohledy doprava směrem k dítěti. Obě postavy mají hrubě malované svatozáře, druhotně malované tak, aby sjednotily i pozdější doplňky desky. Zadní strana nese ve své gotické části ještě zbytky původního gotického mramorování, prozrazujícího stopy po ohni, což může potvrzovat pravdivost legendy o tom, že obraz byl zachráněn z vyhořelého kostela. Historikové umění kladou toto umělecké dílo do prvního desetiletí 15. století, tedy ještě do doby předhusitské, zdráhají se však přijmout domněnku, že by vzniklo v Itálii. Malba totiž vykazuje jednoznačně české rysy a tak lze jen připustit možnost, že se jednalo o český import do Itálie, odkud se pak obraz zase vrátil zpět. Biskup Podlaha považoval Madonu Lnářskou za repliku Madony Zlatokorunské¹¹, historik umění Friedl¹² označuje malířský styl obrazu za manýrismus 15. století, což usuzuje podle modelace rukou a prstů, „...před jejichž tlakem ustupuje měkké tělo dítěte...“. Kropáček ve své práci „Malířství doby husitské“ (1946)¹³ konstatuje, že jde o přímou repliku Madony Svatovítské s některými pozměněnými detaily, k čemuž se přiklání i Matějček ve své zásadní práci „Česká malba gotická“ (1950)¹⁴. Denkstein s Matoušem v knize „Jihočeská gotika“ (1953) jen stručně konstatují spřízněnost s Madonou Svatovítskou¹⁵. Nejnověji Milena Bartlová¹⁶

usuzuje, že Lnářská deska pochází pravděpodobně z Prahy, a to z doby předhusitské. Klade ji do skupiny s Madonou z Rynku¹⁷, která byla do roku 1918 zasazena do mariánského sloupu v Praze a po jeho stržení zachráněna¹⁸. Úctu k Madoně ve Lnářích podrobně popisuje augustinián Alois Majer. Obraz přinesl do Lnář P. Cyprián od sv. Terezie a původně byl umístěn v sakristii klášterního kostela Nejsvětější Trojice, stavěného Vratislavou z Mitrovic a Černíny v letech 1666-1723 na místě bývalé poustevny a kaple z roku 1599. Řádoví kněží se u něho modlili přípravně a děkonné modlitby ke mši svaté. Po schválení představenými mohli umístit obraz do kostela na boční oltář sv. Barbory na evangelní straně. Kdy se tak přesně stalo, není známo, víme jen, že to bylo před rokem 1729. Klášterní zápisy uvádějí dva nápadné případy podivuhodného vyslyšení modliteb u obrazu: uzdravení dvouleté dcerky Lnářského tesaře Pavla Říského a uzdravení pekaře Josefa Beneše ze Lnář. Tyto a mnohé další případy byly podnětem k tomu, že převor Viktorin od sv. Jana nechal roku 1738 zhotovit zvláštní mariánský oltář na pilíři naproti kazatelně a zasadit do něj milostný obraz Madony. Štíhlá forma oltáře s vysokým baldachýnovým retabulem je vhodně přizpůsobena ploše pilíře u vítězného oblouku. Jediným ústředním motivem je tu oválný obraz Madony, zdůrazněný bohatým zlaceným rámem a postranními sochami andělů, kteří k obrazu ukazují. Nad obrazem jsou sošky menších andělů a andělíčů hlavičky kolem zlaceného reliéfu korunky v pařbicích, symbolizující divotvornost obrazu. Pod obrazem je umístěn drobný svatostánek, který svědčí o tom, že u oltáře byly slouženy mše svaté. V kartuši na oltářní mense je český nápis „Sv. Maria, oroduj za nás“. Postavy Madony i Ježíška měly nad hlavami zlacené korunky (podle akantových prolamovaných tvarů pocházely snad z první třetiny 18. století?)¹⁹, které jsou dnes nezvěstné. Fragment obrazu byl nejspíše právě tehdy v souvislosti s pořízením nového oltáře doplněn do elipsoidního tvaru a odtud byl lidově nazýván též „Panna Maria v kole“²⁰. Obraz záhy získal velké množství votivních darů: stříbrných mincí a předmětů ve tvaru očí, zubů apod., srdíček, křížků, prstenů²¹ atd. Do vzhledu obrazu snad nebylo od doby barokní zasahováno; naposledy jej roku 1927 konzervoval prof. Pařízek v Praze a podle zprávy historika umění Antonína Friedla nedošlo k vizuální změně stávajícího stavu: „Dnešní stav po restauraci, provedené r. 1927 prof. Pařízkem,

*jest dobrý. Restaurátor neodstranil asfaltový povlak na původním zlatém pozadí, na němž vykresleny byly i svatozáře, neupevnil náležitě křídový podklad a spokojil se jen několika povrchovými retušemi.*²²

Od kultu Madony Lnářské je třeba odlišit specificky augustiniánskou úctu k Panně Marii Potěšující s černým koženým pásem, k níž roku 1744 lnářský klášter založil arcibratřstvo²³, a dále též úctu k Panně Marii Dobré Rady²⁴.

Klášter bosých augustiniánů, jediný v Čechách, který přežil josefinské reformy, byl zrušen roku 1950²⁵. Kostel byl poté nadále v provozu jako farní (do farnosti spadaly též obce Kocelovice, Říště, Tchořovice a Záhoříčice), do budovy kláštera byl umístěn internát pro mladistvé ženy a v šedesátých letech psychiatrická léčebna, která je zde dodnes. Po politickém převratu v roce 1989, kdy v zemi došlo k masovému vykrádání katolických kostelů, správce farnosti P. Jiří Mráz vyjmul drobný obraz z oltáře a uschoval jej²⁶. Nechal tehdy též pořídit jeho fotografickou kopii, která byla do retabula zasazena a nahrazuje originál obrazu dodnes. V roce 2009 došlo k dohodě mezi Biskupstvím českobudějovickým, resp. Římskokatolickou farností Lnáře a Národní galerií v Praze o zápůjčce obrazu s možností jeho restaurování a vystavení ve stálé expozici.

Jiří Černý, Diecézní konzervátorské centrum

¹ Tento řád je třeba odlišit od Řeholních kanovníků sv. Augustina, řádu vzniklého v 11. století z kapitul (v českobudějovické diecézi takový řád působil do josefinských reforem v Borovanech a v Třeboni).

² Vlček P. – Sommer P. – Foltýn D.: Encyklopedie českých klášterů, Praha 1998, s. 350-351.

³ Mathon J. P.: Život Nejblahoslavenější Bohorodičky Panny Marie a jejího panenského chotě sv. Josefa, díl 1-2, Brno 1884, s. 368-371 (stať napsal augustinián P. Alois Majer).

⁴ Majer A.: Dějiny osady Lnářské, Lnáře 1923.

⁵ Rodák z Vodňan, na kněze vysvěcen roku 1884. Psal též pod pseudonymem Alois Klášterský, A. V. Máj, P. Alois od sv. Benedikta, Václav Majer; též katecheta, spisovatel a překladatel z latiny. Publikoval např. v časopisech Blahověst, Čech, Katolík, Moravská věda.

⁶ Skřivánek F.: Klášter bosých augustiniánů ve Lnářích, Praha 2009, s. 7-8. Poslední lnářský převor, v pořadí šedesátý první, P. Václav Vystřčil, zemřel v roce 1981 ve věku 72 let (působil jako diecézní kněz ve Lnářích). Devět členů komunity bylo deportováno do komunistického koncentračního tábora v Hejnicích. V budově konventu je dnes umístěna psychiatrická léčebna.

⁷ Majer A., c. d., s. 86-89.

⁸ Majer A., c. d., s. 87, uvádí, že tradici o italském původu obrazu mohla podpořit informace, že na ostrovech Tremiti, východně od pobřeží střední Itálie, údajně existuje „právě takový obraz“.

⁹ Z barokních replik těchto gotických předloh je třeba zmínit obraz Madony Znojenské ze 70. let 17. století, uctívány v dominikánském kostele sv. Kříže ve Znojme. Srv. Černý J.: Poutní místa jihozápadní Moravy. Milostné obrazy, sochy a místa zvláštní

zbožnosti, Pelhřimov 2005, s. 230.

¹⁰ Na rozdíl od Madony Zlatokorunské, která má plášť jasně modrý a červený.

¹¹ Šittler E. – Podlaha A.: Národopisná výstava českoslovanská v Praze roku 1895, in Vlast XII. 1896, s. 880.

¹² Friedl A.: Tabulový obraz madony typu zlatokorunského ve Lnářích, in Zprávy památkové péče, 1937, sešit č. 7, s. 7.

¹³ Kropáček P.: Malířství doby husitské, Praha 1946, s. 41-42.

¹⁴ Matějček A.: Česká malba gotická, Praha 1950, s. 117-118.

¹⁵ Denkstein V. – Matouš F.: Jihočeská gotika, Praha 1953, s. 70, 105.

¹⁶ Bartlová M.: Poctivé obrazy. Deskové malířství v Čechách a na Moravě 1400-1460, Argo 2001, s. 171.

¹⁷ Zvaná též Madona Rynecká. Malovaná na desce z borovicového dřeva o rozměrech 44,8 x 29,8 cm. Bartlová též zmiňuje Madonu z Klosterneuburgu a Madonu Kramářovu, srv. Bartlová M., c. d., s. 131.

¹⁸ Bradna J. – Kavička K.: Praha. Mariánský sloup na Staroměstském náměstí, Velehrad 2008, s. 30.

¹⁹ Korunky jsou patrné na starých fotografiích a jsou zachyceny ještě na barevné fotokopii obrazu ze začátku 90. let 20. století.

²⁰ Majer A., c. d., s. 89.

²¹ Tamtéž.

²² Friedl A., c. d., s. 7.

²³ K úctě Panny Marie Potěšující byl kolem roku 1700 zřízen boční akantový oltář s obrazem trůnící Madony s Ježíškem, držícími kožený pás, pod nimi jsou zobrazení světců, ctění zvláště v augustiniánském řádu: sv. Augustin, sv. Mikuláš Tolentinský, sv. Tomáš z Villanovy, sv. Monika a sv. Klára z Montefalka. Z 18. století pocházela též socha Panny Marie Potěšující, kterou zmiňuje Alois Majer ve své monografii.

²⁴ Černý J.: Poutní místa jižních Čech. Milostné obrazy, sochy a místa zvláštní zbožnosti, České Budějovice 2006, s. 122.

²⁵ Srv. SOKA Strakonice, Pamětní kniha obce Lnáře 1918-1973, s. 209 (v digitální podobě http://digi.ceskearchivy.cz/index_main.php?menu=3&lang=cs&doctree=1&id=501&page=1 http://digi.ceskearchivy.cz/index_main.php?menu=3&lang=cs&doctree=1&id=501&page=1, cit. 1. 2. 2011). Za rešerše děkuji Mgr. Emě Tomáškové.

²⁶ Za laskavou informaci děkuji panu Václavu Krydovi ze Lnář.

**ČESKÁ KŘESŤANSKÁ
AKADEMIE
PRACHATICE**

**Mons. Václav Malý
„Křesťané ve světě“**

24. 2. 2011 v 18 hod.

aula Gymnázia Prachatic, Zlatá stezka 137

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

O věrnosti s odborníky...

Víme, že věrnost se nás věřících týká, je pro nás hodně důležitá. Přinášíme proto i několik řádků k tomuto tématu od povolaných...

Brněnská Masarykova univerzita a společnost SC&C z roku 2009 ve svém výzkumu zjistila, že i pro obyvatele České republiky je v manželství nejdůležitější věrnost, vedle sexu, diskuzí nad problémy a dětí. A přitom právě nevěra je chronickým problémem českých manželství. Poukazuje to na fakt, že realita se od přání značně liší. Již mnohokrát byl citován výzkum sexuologů Weisse a Zvěřiny, zaměřený na sexuální chování českého národa. Bylo zjištěno, že 64 procent mužů a 46 procent žen bylo alespoň jednou během manželství nevěrných. Nevěra tak sice není tolerována v rámci osobního vztahu, ve společnosti je tomu však opačně a bohužel je mnohdy považována i za projev úspěchu. Na druhé straně můžeme u týchž autorů najít i jiné povzbudivější výsledky – z jejich výzkumu vyplývá, že počet střídání partnerů u mladých lidí klesá. Weiss dokonce mluví o „sexuální kontrarevoluci“, a navíc interpretuje výsledky tak, že mladí jdou jinou cestou než jejich rodiče, mají nyní víc ideálů a obecně víc možností než předchozí generace, která před sametovou revolucí neměla v hlavě téměř nic jiného než sex a víkendovou chatu.

Ponecháme stranou toto jistě kontroverzní tvrzení, povšimněme si ho spíš jako dobré zprávy proti všeobecnému škarohlídství a skepsi. Vypadá to tedy, že mladým jde o dobrý vztah a věrnost v něm. Potvrzuje se tak i další zjištění, že kvalitní vztah je pro současného člověka jednou z nejvýznamnějších hodnot.

Přinášíme dále podnětný rozhovor s evoluční psycholožkou Kateřinou Klapilovou, která je doktorandkou lékařské psychologie a psychopatologie na 1. LF UK. Věnuje se zejména výzkumu změn partnerské sexuality.

Ač je nevěra pro partnerské vztahy velmi nebezpečná, současná společnost k ní přistupuje s tolerancí. Jsme v tomto ohledu svědky historické výjimky?

Nedomnívám se, že je ten posun natolik velký. Podíváte-li se na věc z historického hlediska, existují období, ve kterých byla nevěra záležitostí společensky tolerovanou dokonce ještě víc než dnes. Záleží vždy na sociální vrstvě a kultuře, o kterou se zrovna opíráte. Pojem nevěry a pojem rodiny se bezesporu také mezikulturně liší. To, že byla dříve rodina pevnějším svazkem, souviselo s tím, že měla daleko více nezastupitelných funkcí než má dnes – např. žena nebyla finančně soběstačná a vztah pojila řada ekonomických vazeb. Taktéž žilo více lidí v neanonymním prostředí menších měst a vesnic, kde bylo riziko prozrazení nevěry a sociálního odsouzení za ni vysoké. To neznamená, že k nevěře nedocházelo, ale nebyla tak na očích a vztahy držely pohromadě třeba i za dramatických okolností.

Určitě je třeba si ujasnit, co pojmem „nevěra“ vlastně chápeme.

Ze svého vlastního kvalitativního výzkumu vím,

že subjektivní hranice nevěry je u každého položena jinak – od myšlenek na jiného člověka či trávení času s někým jiným, přes různé fyzické aktivity až po sexuální styk s jinou osobou než je stálý partner.

Váš obor – evoluční psychologie – čelí časté kritice z řad laické i odborné veřejnosti, a to kvůli popularizaci výsledků odborných studií, která mívá v médiích velmi zjednodušenou podobu. Např. se takto dovídáme, že muži jsou přirozeně spíše promiskuitní, zatímco ženy spíše monogamní, takže u muže je střídání partnerek omluvitelnější.

To jsou samozřejmě velká zkreslení. Rovněž představy o rigidním genetickém podmínění různých typů chování jsou podobně naivní. Takové představy však bohužel mohou být velmi snadno zneužívány jako argument pro zbabování se zodpovědnosti za své činy. Evoluční psychologie ale neříká nic o tom, jak by věci měly být. Pouze popisuje mechanismy, které jsou, a snaží se vysvětlit, proč jsou (proč byly výhodné z hlediska reprodukčního úspěchu pro naše předky). Přichází pouze s popisem jakéhosi repertoáru reakcí, které mohou být použity v závislosti na situaci, ve které se jedinec ocitne. Nehodnotí, zda jsou některé z nich dobré a některé špatné. Ano, je pravda, že na základě odborné literatury je např. prokázáno, že muži mají v průměru vyšší tendence ke střídání sexuálních partnerek než ženy. U žen má nevěra častěji dlouhodobější charakter a objevuje se spolu s poklesem satisfakce v partnerství. U mužů má nevěra častěji krátkodobý sexuální charakter – vztahy na jednu noc, úlety – a se spokojeností v partnerství nemusí přímo souviset. Ženy dokážou nevěru před partnerem častěji déle a úspěšněji skrývat a naopak v odhalování nevěry jsou úspěšnější než muži. Muži se až z 90% po odhalení ženiny sexuální nevěry s ženou rozcházejí, ženy tak činí v podstatně nižším procentu atd. Problém je ale v tom, že se jedná o statistické rozdíly. Neznamená to, že všichni muži jsou takoví a všechny ženy zase makové,

anebo že by to, co dělá větší část mužů nebo žen bylo dobré nebo špatné.

Jak si vysvětlit, že ač na jednu stranu dnešní společnost nevěru toleruje, na druhou většinou lidé cítí, že nejde o dobré chování. Že dopus-

tit se nevěry vůči dlouhodobému partnerovi, zvláště pokud u svatby došlo ke slibu věrnosti, je zkrátka podraz?

To, jak mají lidé nastavené subjektivní hranice toho, co je a není správné, resp. zda a jakým směrem jsou schopni vědomě pracovat se svými emocemi, je z velké části ovlivněno jejich ontogenetickým vývojem – tedy výchovou, předchozími zkušenostmi s nevěrou vlastní, partnerovou nebo rodičů. V jednom článku jsme např. nedávno skutečně prokázali jistý vliv nevěry otce na zvýšenou pravděpodobnost nevěry u synů. Jestli je ale v dané situaci nevěra morální či nemorální nebo pozitivní či negativní, závisí zcela na morálním systému dané společnosti a na subjektivním nastavení jedince.

Dá se říci, na čem nakonec záleží, zda si muž a žena dokážou být věrni?

Nedá. Jistě existuje řada strategií, které se sexuální či sociální monogamií mužů a žen souvisejí. Z pohledu evoluční psychologie je nejrozšířenější strategie tzv. seriální monogamie – tedy vystřídání několika dlouhodobých partnerů za život. To, zda se v nich udrží sexuální exkluzivita, či zda se rozpadnou, závisí na spoustě faktorů, např. na již jmenované výchově, kulturním kontextu, předchozích zkušenostech, spokojenosti, na tom, zda jsou ve vztahu děti, a je-li tedy splněn reprodukční a výchovný účel páru atd. Konečný výsledek je ale vždy závislý na vědomém rozhodování každého člověka. Faktem zůstává, že nevěra vždy něco změní. Nutí jednoho či oba partnery přemýšlet. Z jejich subjektivního pohledu může mít zcela rozdílný význam a hodnocení. Nelze však říci, že sklony k nevěře máme nebo nemáme vrozené. Jak se kdo v dané situaci chová a co si nakonec vybere, nelze předpovědět.

(převzato z Časopisu Děti a my, 2, 11)

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Již pátý ročník Národního týdne manželství

Národního týdne manželství (NTM) je největší celonárodní iniciativou na podporu manželství v ČR. Letos se koná v týdnu 14. - 20. února 2011. Základní motto, které provází NTM po celou dobu jeho vzniku, zní „Dobré manželství není samozřejmost“. Určitě této pravdě přitakají mnozí, kteří v manželství žijí, i ti, kteří se jen porozhlédnou, jak to s institucí manželství v naší společnosti vypadá. Navíc je tématem letošního týdne manželství otázka věrnosti v manželství zformulována do znění „Věrnost není slabost.“

Národní týden manželství

po celé republice, a ty často mají dlouhodobější účinek a vůbec úplně nejlepší je, jestliže jsou podnětem k tomu, aby si manželé svého manželství vážili a věnovali sobě potřebný čas, úsilí i potěšení.

Stovky manželských párů potvrzují, že ohrožené manželství se dá zachránit a že dobré manželství se dá ještě zlepšit, bez ohledu na věk.

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU přispěje v letošním roce k tématu NTM přednáškou Jeronýma Klimeše Jak na věr-

nost. Srdečně vás na ni zveme, protože věrnost není ani v životě křesťana samozřejmostí, víme, že jsme jen lidé slabí. Naše pozvánka patří těm, kteří věrně ve svých vztazích žijí léta a chtějí věrně pokračovat. Dále těm, kdo o věrnost zápasí nebo byli v této oblasti zraněni. Možná i těm, kteří věrnost z jakéhokoli důvodu neuznávají. Nikdo z nás totiž nemůže přece tvrdit, že má v životě vyhráno, věrnost spíše patří mezi ty hodnoty, o které denně usilujeme.

V Českých Budějovicích se koná ještě další akce v příležitosti Národního týdne manželství. Jedná se o výstavu „Věrnost není slabost“ a pořádá ji ve dnech 14.-19. 2. v Jihočeské vědecké knihovně nedávno vzniklé Křesťanské rodinné centrum Emanuel. Udělte si čas na ni se svým manželem/manželkou a vezměte na výstavu i své děti, i ony potřebují zažít, že věrnost je pro vás důležitá hodnota.

17. 2. 2011 (čtvrtek) v 17 hod.

JAK NA VĚRNOST?

PhDr. Mgr. Jeroným Klimeš Ph.D.,
odborník s bohatými zkušenostmi
z manželského poradenství, nás provede
aktuálním tématem dnešní doby
o věrnosti v našich vztazích a životě.

Přednáška se koná v rámci
Národního týdne manželství.

Přednáškový sál Orla (2. patro),
Lannova třída, Č. Budějovice

Rodinné centrum Emanuel, o.s.

České Budějovice

zve na výstavu

„VĚRNOST NENÍ SLABOST“

14.-19. 2. 2011

v Jihočeské vědecké knihovně

Přijďte a zalistujte si ve svatebních albech,
začtete se do myšlenek moudrých
nebo se seznámte s výsledky ankety
o věrnosti v manželství.

Vstup volný, otevřeno PO-PÁ 8.30-18 hod.,
SO 9-12 hod.

Duchovní obnova podle Janových pašijí J. S. Bacha

Umění, hudba působí v nitru člověku jiným způsobem než samotné slovo. Může podtrhnout a umocnit význam textu, přispět k jeho pochopení. Duchovní obnova podle Janových pašijí J. S. Bacha je obohacující i po stránce citové, předpokládáme, že oblaží a potěší mysl i duši účastníků. Je určena pro rodiny se staršími dětmi, manželské páry i jednotlivce.

Co může její účastník očekávat?

- Krátké uvedení do života skladatele a vzniku skladby
- Duchovní výklad biblického textu Janových pašijí
- Navazující poslech jednotlivých částí díla (sbory, chorály, árie, recitativy) s překladem textu
- Rozjímání při poslechu
- Setkání s věřící duší v hudbě
- Možnost sledování obrazového záznamu provedení díla

Během obnovy je možné dohodnout individuálně svátost smíření.

Pro zájemce možné zajistit i nocleh ze soboty na neděli.

Můžete si objednat DVD s nahrávkou Janových pašijí J. S. Bacha za 350 Kč (jen závazně)!

Kdy: 8.-9. 4. 2011

Kde: Klášter Božího milosrdenství v Nových Hradech

PROGRAM:

Pátek

17 hod. – možnost příjezdu a ubytování v klášteře

18 hod. – večeře

19 hod. – večerní program obnovy P. Michal Pulec

Modlitba na závěr dne

Sobota

7.30 hod. – modlitba

8 hod. – snídaně

8.30 hod. – dopolední program obnovy P. Michal Pulec

12 hod. – oběd

možnost vycházky

14 hod. – odpolední káva

14.30 hod. – odpolední program obnovy P. Michal Pulec

18.30 hod. – večeře

19.00 hod. – možnost poslechu celého díla Odjezd

Přihlásit se je možné již dnes přímo na webových stránkách www.bcb.dcr.cz nebo na tel. 731 402 981.

Národní týden manželství není pouze záležitostí neziskových organizací, poskytujících prorodinné aktivity, nebo křesťanských společenství, kterým leží dobré manželství jejich členů na srdci. Oficiálně je letos zahájen 14. února 2011 tiskovou konferencí, uspořádanou se souhlasem premiéra Petra Nečase v budově Úřadu vlády ČR. Mnohému čtenáři napoví právě toto datum svátku sv. Valentýna, že o vztahy lásky a porozumění mezi manžely opravdu jde.

Národní týden manželství se stal zastřešující iniciativou pro nejrůznější celostátní i místní aktivity v týdnu svatého Valentýna. Ty jsou orientovány na praktický rozvoj manželství a podporu jeho hodnoty ve veřejném a politickém prostoru. Každým rokem tak přibývá v tomto týdnu akcí

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Výsledky Tříkrálové sbírky 2011

Jihočeši se letos ve své štedrosti překonávali a výsledkem je rekordní výtěžek Tříkrálové sbírky v českobudějovické diecézi v celé její historii. Celkem bylo vybráno 3,5 mil Kč, to je o 350 tisíc korun více než loni.

„Děkujeme všem koordinátorům, koledníkům, všem dárcům a lidem dobré vůle za dary do kasiček,“ uvedla ředitelka českobudějovické Diecézní charity Michaela Čermáková.

MÍSTO	VÝTĚŽEK KČ
Diecézní charita-středisko	96 591,-
CH Bílá Hůrka	48 669,-
FCH Boršov nad Vltavou	93 936,-
MCH České Budějovice	194 559,-
FCH Český Krumlov	32 116,-
OCH Horažďovice	175 128,-
FCH Jindřichův Hradec	36 081,-
FCH Kamenice nad Lipou	127 355,-
CH Kaplice	76 529,-
FCH Katovice	95 270,-
CH Malenice	40 864,-
FCH Milevsko	51 426,-
CH Nová Bystřice	32 328,-
OCH Nové Hradky	87 371,-
FCH Pacov	54 876,-
OCH Pelhřimov	421 002,-
OCH Písek	51 957,-
FCH Prachatice	204 742,-
OCH Strakonice	72 634,-
OCH Sušice	179 837,-
FCH Rožmitál p. Třemšínem	25 405,-
FCH Tábor	87 874,-
OCH Třeboň	143 484,-
FCH Týn nad Vltavou	95 083,-
FCH Velešín	87 588,-
CH Veselí n. Lužnicí (stř. DCH)	16 454,-
FCH Veselíčko	40 053,-
OCH Vimperk	137 703,-
FCH Vlachovo Březí	12 950,-
FCH Vyšší Brod	19 464,-
CH Zliv	28 308,-
Farnost Bechyně	8 729,-
Farnost Borovany	88 069,-
Farnost Chlum u Třeboně	46 121,-
Farnost Chýnov	37 837,-
Farnost Kamenný Újezd	7 179,-
Farnost Ledenice	52 165,-
Farnost Lišov	68 946,-
Farnost Mladá Vožice	22 512,-
Farnost Římov	76 749,-
Farnost Sezimovo Ústí	36 945,-
Farnost Suchdol nad Lužnicí	45 280,-
Farnost Štětka	30 602,-
Farnost Rudolfov	32 978,-
Charita Bílá Hůrka	48 669,-
Farnost Vodňany	132 153,-
Celkem	3 602 571,-

V diecézi je zaevidováno 48 organizačních míst, z těchto míst bylo vysláno 1250 skupinek s koledníky, což je také dosud nejvíce v naší historii sbírky. Tradičně nejvíce se vybralo v Pelhřimově – 421 tisíc Kč, v Prachaticích, Horažďovicích, v Sušici, Českých Budějovicích – 200 tisíc Kč, Katovicích Vimperku, Táboře, Boršově skoro 100 tisíc Kč. Nehrají zde úlohu počty obyvatel, ale aktivita koledníků a otevřená srdce lidí. Mezi nová místa, kde se koledovalo, patří J. Hradec – 36 tisíc Kč, Bílá Hůrka 48 tisíc Kč, Suchdol nad Lužnicí 45 tisíc Kč, Rožmitál pod Třemšínem 25 tisíc Kč. Kde se vybralo o mnoho více než loni? Např. v Horažďovicích, Písku, Pelhřimově to je o 50 tisíc korun více a i ve většině ostatních míst se navýšily výnosy.

Peníze z letošní sbírky budou z 80% použity v místech výběru na zkvalitnění stávajících sociálních projektů, které slouží jak dětem a mládeži v Nizkoprahových centrech pro mládež (Týn nad Vltavou, Kaplice, Strmilov, Benešov nad Černou, České Budějovice, Pacov, Staré Město pod Landštejnem), ale také matkám s dětmi bez přístřeší Domovy ve Veselíčku, Prachaticích, seniorům, o které charita pečuje v peč. službě, osobní asistenci, domovech pro seniory ve Strakonici, Vimperku, Veselí nad Lužnicí, mobilní hospicovou péči v Českých Budějovicích v Pelhřimově. V neposlední řadě po přírodních katastrofách, které zasahují jižní Čechy, bude část vykoledovaných peněz připravena na okamžitou pomoc pro postižené obyvatele, například postižené povodněmi, požárem.

Peníze z Tříkrálové sbírky 10 %, tj. 350 tisíc Kč, pomáhají také chudým potřebným lidem v Bělorusku, Bulharsku, Rumunsku a Zimbabwe.

11. Tříkrálová sbírka se v českobudějovické diecézi konala od 1. do 14. ledna 2011.

Sbírku je ale možné stále podpořit také převodem na bankovní účet Tříkrálové sbírky číslo 66008822/0800 vedený u České spořitelny, nebo zasláním dárcovské SMS ve formě DMS KOLEDA na číslo 87 777. (Cena jedné DMS je 30 Kč, Charita obdrží 27 Kč).

Roman Tlapák,

diecézní koordinátor Tříkrálové sbírky

Tel.: 386 350 648, mobil: 732 474 234,

e-mail: tlapak@charitacb.cz

Mgr. Michaela Čermáková

ředitelka Diecézní charity

Tel.: 386 351 887, mobil: 604 203 230,

e-mail: reditel@charitacb.cz

Poradna EVA

Kdo jsme?

Poradna Eva poskytuje zaregistrované sociální služby, a to sociální poradenství a terénní programy. Sociální poradenství je poskytováno ambulantně, v konzultačních prostorách poradny v Kanovnické ul. Terénní programy probíhají v přirozeném prostředí uživatelů služby. Sociální pracovníci terénního programu své klienty pravidelně navštěvují, konzultace probíhají nejčastěji přímo v domácnostech uživatelů služby. Služby Poradny Eva jsou bezplatné. V poradně pracují čtyři sociální pracovníci, všichni mají vysokoškolské vzdělání v oboru sociální práce.

Komu pomáháme?

Sociální poradenství:

Poradna Eva nabízí své služby ženám a dívkám, které se nacházejí ve složité životní situaci a cítí, že potřebují radu, pomoc a podporu.

Kromě toho, v roce 2010 Poradna Eva realizovala také projekt sociálního poradenství zaměřeného na pomoc klientkám ze sociálně vyloučených romských lokalit v Českých Budějovicích, který byl podpořen Úřadem vlády ČR.

Terénní programy:

Poskytují pomoc lidem, kteří mají z důvodu chudoby, nezaměstnanosti, nízké kvalifikace či etnického původu omezené šance zapojit se do života společnosti a kteří žijí na území města České Budějovice v tzv. sociálně vyloučených lokalitách.

Co děláme?

Sociální poradenství:

Smyslem služby je podpořit uživatelské služby tak, aby se dokázaly lépe orientovat ve svých právech i povinnostech a aby se posílily jejich schopnosti zvládnout situaci, v níž se ocitly.

Naším klientkám poskytujeme sociálně právní a právní poradenství, pomáháme jim prosazovat jejich práva, vyjednáváme v jejich zájmu, pomáháme s listinami (pomoc při vyplňování formulářů, sestavování dopisů na úřady a instituce, pomoc s porozuměním úředním listinám), pomáháme hledat bydlení a zaměstnání, poskytujeme dluhové poradenství. V závažných případech poskytujeme také přímou materiální pomoc (ošacení a potraviny).

Terénní programy:

Pracovníci terénního programu poskytují služby v přirozeném prostředí uživatelů (nejčastěji přímo v domácnostech) a zaměřují se na podporu jejich soběstačnosti a aktivního přístupu k řešení problémů. Cílem služby je navázat s klienty spolupráci, zastavit jejich sociální propad a podpořit jejich zapojení do společnosti.

Terénní sociální pracovníci pomáhají např. při sestavování rodinného rozpočtu, poskytují dluhové poradenství, poradenství při podávání žádostí o sociální dávky a důchody, pomáhají s listinami, pomáhají při hledání a udržení bydlení a zaměstnání, doprovázejí klienty k jednáním na úřadech a také vyjednávají v jejich zájmu.

Lucie Kolářová, Diecézní charita

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Dům chráněného bydlení pro seniory a zdravotně postižené ve Veselí nad Lužnicí. Tak se jmenuje náš nový DOMOV. Je nás tu ubytovaných celkem 33 a jsme v různém stadiu zdravotního a psychického stavu. Náš DOMOV nám nabízí rodinné prostředí, respektují se zde různé zvyklosti obyvatel, umožňují se návštěvy rodinných příslušníků i přátel v kterékoli době. O službách, které nám jsou k dispozici ze strany vedení a personálu, se nebudu rozepisovat, jsou obdobné jako v jiných zařízeních sociálních služeb a mnohokrát již byly popisovány ve výročních zprávách Diecézní charity v Českých Budějovicích, která Domov sv. Františka zřizuje. Spíše se chci zmínit o vnitřním životě obyvatel, který je naplněn pestrými činnostmi. Pro věřící se zde pořádají každý týden pravidelné bohoslužby, podle ročních období se pořádají výlety do blízkého okolí, kam se většinou vydáváme naším autem nebo objednaným autobusem. Námětem k výletům jsou historické památky a návštěvy obdobných zařízení pro seniory a zdravotně postižené v Česku, ale i v blízkém Rakousku. Denně se scházíme v odpoledních hodinách ve společenské místnosti, kde je možno hrát společenské hry, provozovat ruční práce podle vlastního zájmu a schopnosti anebo jen tak posedět nad šálkem kávy nebo čaje a popovídat si o rodině, vnoučatech a zavzpomínat na doby našeho mládí. Za teplých dnů posedáváme v altánku nebo na relaxační zahradě, máme možnost připravit opékání vuřtů na ohništi nebo grilu, k tomu nám pravidel-

Dům sv. Františka

ně přicházejí zahrát a zazpívat mladí umělci z Veselí nad Lužnicí a z blízkého okolí nebo harmonikáři, se kterými již dlouhodobě spolupracujeme. O veškerém našem konání jsou podrobné záznamy ve fotogalerii, ke kterým se velmi rádi vracíme. Kdo je schopen a těší ho práce na zahradě, může pěstovat zeleninu a květiny. Protože náš DOMOV je teprve pět roků starý, není v okolí vzrostlých stromů, ale pomalu začínají vyrůstat ovocné stromky na zahradě, topoly a jehličnany ve volně přístupném areálu sv. Františka z Assisi a začínají ukazovat veřejnosti a dětem z nedaleké mateřské školky, jak bude v budoucnosti tento nevídaný skvost vypadat. K udržení fyzické kondice slouží tělocvična v prvním poschodí, kde je možno zahrát si ruský kuželník, ping-pong, zasportovat si na magnetickém rotopedu nebo protáhnout tělo na ribstolech a při zdravotním cvičení. Nezapomínáme ani na kulturu a vzdělávání a v rámci možností i charitativní činnost. Obyvatelé a personál adoptovali na dálku jednoho chlapce ze Zimbabwe a jednoho chlapce z Běloruska, oběma finančně přispíváme na jejich další vzdělání a rozvíjení jejich talentu. Vedení domu pro nás pravidelně pořádá koncerty vážné hudby, setkání s operou, ale i pravidelná poslechová odpoledne dechovky, přičemž ti v kondici si i rádi zatančí. Každý týden je společenská místnost plná při filmovém senior klubu, kdy se promítají filmy z dob našeho mládí, součas-

né, ale i cestopisné a přírodovědné, přičemž nejsme jen pasivními diváky, ale najde se mezi obyvateli vždy někdo, kdo má připraveny doplňující informace. Zálubu jsme našli při besedách o cestách na různé kontinenty a do různých měst, spojených s promítáním diapositivů. Jako památka na jednu z takových besed nám zůstaly čtyři překrásné a stále kvetoucí orchideje, o které se vzorně staráme. Naše knihovna s 1500 svazky knih různého žánru je pravidelně navštěvována. Četbou si nejen cvičíme mysl, ale můžeme si každý vybrat obor, který nás zajímá. Pravidelně se u nás konají společná setkání všech obyvatel, rodinných příslušníků, příznivců a významných sponzorů, a to při různých slavnostních příležitostech, jako jsou Vánoce, Velikonoce, Vítání jara, Loučení s létem, Den sv. Františka z Assisi, Památka zesnulých a Silvestr. Na tyto oslavy se vždy těšíme a každý podle svých možností přiloží ruku k dílu. Už nyní se těšíme na společnou štedrovecerní večeři a ohňostroj v poslední den roku 2010. Ale mezitím nás navštíví, jako každoročně, Mikuláš a anděl s čerty, a tak nám čas v našem DOMOVĚ utíká tak rychle, že ani nepostřehneme, že jsme opět o rok starší.

Dovolíme si touto cestou popřát všem našim obyvatelům, jejich rodinám, příznivcům a významným dárcům spokojené Vánoce a v roce 2011 všem mnoho zdraví, štěstí, spokojenosti, trpělivosti s námi seniory a otevřená srdce.

Ing. Milena Pařížková,
obyvatelka domu sv. Františka

Umírání je lehčí, když je život naplněný

Latinská škola v Milevsu praskala ve švech, když měl být hostem Stáni Suchanové katolický kněz Zbygniew Czendlik. V České republice působí již osmnáct let a je velice svérázný. Jeho výraznou osobnost můžeme zaznamenat na mnohých charitativních akcích a pohybuje se i mezi našimi celebritami, a to v různých prostředích. Setkání se uskutečnilo ve čtvrtek 20. ledna.

Rodiče na něm lámali hůl

Zbygniew Czendlik je děkanem farnosti Lanškroun, administrátorem excurrendo farností Luková a Žichlínek a kostelů v Albrechticích, Sázavě a Horním Třešňovci. Farnosti leží v Ústeckoorlickém vikariátu Královéhradecké diecéze. Pochází z rolnické rodiny, má dva bratry a sestru, která je ještě sestrou zdravotní i řeholní. Práce v zemědělství ho nebavila a rodiče nad ním lámali hůl, že z něho nic nebude. Od 2. třídy základní školy chodil ministrovat, údajně k protivnému faráři, který za dobrou odpověď dával bonbon. Při odpovědi nesprávně si musel viník vlézt pod stůl a 3x zopakovat: „Jsem osel“. Na otázku, co ho přivedlo ke kněžství, odpověděl: „Tři roky jsem před Pánem Bohem utíkal, až ve 4. ročníku lycea v Polském Těšíně mě dohonal“. Tři roky byl kaplanem v Polsku, pak šel na výpomoc do Čech. Rok byl v Náchodě a pak v Lanškrouně, kde působí dosud. Říká s humorem, že je nedomazlený, že má deficit lásky. Proto chodí na masáže, když ho bolí krční páteř. Dobře zehlí, zvláště košile, systematicky skládá ponožky a slipy. Má rád fotbal a golf. I tam se setkává se spoustou

známých a vlivných lidí, což je mu občas v médiích vyčítáno. P. Czendlik tyto kontakty využívá k shánění peněz na dobročinné účely.

Proč křtí děti celebrit?

Děti manželů Grossových pokřtil, protože Š. Grossová pochází z jeho farnosti. V dospělosti pokřtil také Alenu Šeredovou. Připustil, že je v této otázce trochu benevolentní, ale víc věří Duchu sv., že vykoná své dílo. A nikde není záruka, že pokřtěné dítě z věřící rodiny půjde cestou víry. Přáteli se s Lucií Bílou, moderoval jí dvaadvacet koncertů. Bílá vzkazovala všem, aby nezapomínali děkovat a být pokorní. P. Czendlik spolupracuje s Českou televizí spolu s evangelickým farářem Pavlem Klineckým na pořadu Uchem jehly. P. Czendlik se hodně věnuje charitě. Nejraději by zrušil dětské domovy, protože dítě patří do rodiny. „Člověk musí být milovaný, aby mohl milovat“. Soudy pracují pomalu, rodinné právo nikdo nechce dělat, jsou mnohem lukrativnější obory.

Milujeme to, co máme

Symboly křesťanství jsou chléb a víno. Měli bychom být dobří jako chléb a radostní jako víno. Víno někdy zksyne v ocet a P. Czendlikovi se

zdá, že někteří křesťané jsou také kyselí. Ve strachu neudělat chybu, tj. hřích, nedělají nic a raději jsou upjatí a neveselí.

Paní Suchanovou zajímalo, zda se ve zpovědnici dověděl o trestném činu. P. Czendlik vysvětlil, že takoví lidé ke zpovědi nechodí. Svěřil, že zpovídal velice nerad a když dává rozhřešení a pokání, pokud se jedná o nějaké manželské spory, přidá radu: dojít si na kosmetiku, ke kadeřníkově, mužu pak koupit kytku apod. Prý to funguje.

Zbygniew zbavuje hněvu

P. Czendlik si myslí, že víru má v sobě každý, ale ne všichni ji v sobě dokáží objevit. Na dotaz, čím by chtěl být, kdyby nebyl knězem, řekl, že ho baví malování, focení i novinářina, stejně i fotbal. Setkání se neslo v příjemném humorném tónu, snad i proto, že jméno Zbygniew by se dalo volně přeložit jako: zbavuje hněvu. Na závěr P. Czendlik vyprávěl, jak se zúčastnil koncertu k 40. výročí skupiny Olympic. Bylo tam hodně lidí, nádherná atmosféra. Zbygniew Petrovi Jandovi gratuloval a vše chválil. Janda jen mávl rukou a řekl: „Co je to proti té kapele, kde Ty hraješ. Ta už trvá dva tisíce let!“

Alena Růžicková

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

CESTA KŘÍŽE SVĚTOVÝCH DNŮ MLÁDEŽE

(volný překlad z oficiálních stránek www.madrid11.com)

Blíží se Světové dny mládeže (WYD) mají za sebou dlouhou historii. Jedním ze silných momentů pro vztah papeže s mladými lidmi bylo, když Jan Pavel II. věnoval největší symbol křesťanství, symbol smrti a zmrtvýchvstání, právě mládeži, aby se ho nebála nést do celého světa. Je známý jako „Kříž Svatého roku“, „Výroční kříž“, „Kříž Světových dnů mládeže“, „Poutní kříž“, mnozí ho také nazývají „Kříž mládeže“, protože byl dán mladým lidem, aby ho vzali do celého světa, do všech míst v každé době. Toto je jeho historie:

Psal se rok 1984, Svatý rok vykoupení, kdy papež Jan Pavel II. rozhodl, že kříž, symbol víry, by měl být blízko hlavního oltáře baziliky Svatého Petra, aby ho každý mohl vidět. Proto byl 3,8 metrů vysoký kříž nainstalován přesně, jak si papež přál.

Ke konci Svatého roku ho papež daroval mladým lidem celého světa reprezentovaných mládeží z Mezinárodního centra svatého Vavřince v Římě. Při této příležitosti Jan Pavel II. prohlásil: „*Drazí mladí, na závěr Svatého roku, svěřuji vám znamení roku Jubilejního: Kříž Kristův! Vemte ho do celého světa na znamení lásky našeho Pána Ježíše k lidem a hlásejte všem, že jen v Kristově smrti a zmrtvýchvstání je spása a vykoupení*“ (Řím, 22. duben, 1984).

Mládež si toto přání vzala k srdci. Převzali kříž do Centra svatého Vavřince, kde také přebývá během doby, když neputuje po světě.

O Květné neděli v roce 2003 ke konci mše věnoval Jan Pavel II. kopii ikony Panny Marie zachránkyň římského lidu (Maria Salus Populi Romani): „*Výpravě, která přišla z Německa, také dnes dávám ikonu Panny Marie. Od nynížka, spolu s křížem, bude tato ikona provázet Světové dny mládeže. Bude znamením mateřské přítomnosti Marie v blízkosti mladých lidí. Proto vás podle svatého apoštola Jana vyzývám, abyste ji přijali do vašeho života*“ (Anděl Páně, 18. Světový den mládeže, 13. duben, 2003). Původní ikona je uchována v bazilice Santa Maria Maggiore v Římě.

Existuje mnoho svědectví osob, kterých se hluboce dotklo setkání s Křížem. V posledních letech byla tato svědectví ještě početnější, nebo se také více rozšířila díky internetu. Tato svědectví můžeme najít v Centru svatého Vavřince v Římě, obvyklém „domově“ putovního kříže, ale také v časopisech a publikacích věnovaných světovým dnům mládeže. Někteří se pozastavují nad tím, jak mohou dva kusy dřeva mít takový dopad na lidský život; přesto kamkoliv kříž putuje, lidé prosí, aby se vrátil zpátky. Na něm lze totiž vidět přítomnost Boží lásky. Skrze něj je mnoho mladých lidí schopno lépe rozumět Zmrtvýchvstání, a tak nějak najít kuráž k rozhodování se ve vlastních životech.

CESTA KŘÍŽE BĚHEM LET:

1984 - Při příležitosti Svatého roku Vykoupení se rozhodl papež Jan Pavel II. umístit kříž okolo čtyř metrů od hlavního oltáře v bazilice sva-

tého Petra. Na konci Svatého roku ho věnoval mladým celého světa s těmito slovy: „*Vemte ho do celého světa na znamení lásky Pána Ježíše*“.

1985 - Po vyslyšení zpráv a novinek z prvního putování, papež požádal, aby byl kříž vzat do Prahy, která ještě stále byla za Železnou oponou. Papež Jan Pavel II. zaznamenal, že OSN vyhlásila rok mládeže a na Květnou neděli se s ním na svatopetrském náměstí sešlo na 300.000 mladých lidí. V prosinci byla instituce Světových dnů mládeže stanovena na každou Květnou neděli.

1987 - První WYD (World Youth Days), které se konalo mimo Řím, bylo v Buenos Aires. Kříž

poprvé vstoupil na americkou půdu.

1989 - Kříž navštívil poprvé Španělsko díky Světovým dnům mládeže v Santiagu de Compostela a putoval dál do Asie.

1992 - Byl svěcen mládežníkům v diecézi, která hostila další WYD (Denver, Colorado, USA); posléze putoval poprvé do Austrálie.

2002 - Po putování po Kanadě kříž mladých navštívil New York. Z Montreálu do Toronta putovali mladí s křížem pěšky 43 dní.

2003 - Ke konci mše o Květné neděli, kdy mladí kanadané předali kříž němcům pro následující setkání v Kolíně nad Rýnem, jim papež také věnoval kopii ikony Panny Marie zachránkyň římského lidu a od té doby kříž a ikona putují spolu.

2006-2007 - Před tím, než doputoval do Austrálie na WYD 2008, kříž a ikona navštívili pět kontinentů.

2008-2010 - Kříž navštívil různá místa, jako Aquila v Itálii, po zemětřesení, které zničilo region Abruzzi. Během oslav na svatopetrském náměstí o Květné neděli, 2009, papež Benedikt XVI. postoupil oba tyto symboly mladým do Madridu, kteří k té příležitosti zavítali do Říma.

Momentálně kříž a ikona putují po madridské arcidiecézi, posléze půjdou do ostatních španělských diecézí. -vk-

Exercicie Hostýn

Každoročně pořádá Sekce pro mládež při ČBK exercicie na poutním místě Hostýn pro pracovníky diecézních center. Letos se nás ve 2. lednovém týdnu sešlo okolo šedesáti.

Program byl zajímavý nejen proto, že celých pět dní probíhalo silencium (ticho). Byli jsme rozděleni na dvě skupiny; ta menší byla pro ty, kteří už mají s exerciciemi zkušenost. Vedení se ujal karmelitán Serafím, který je velmi živý a vnímavý. Větší skupinu měl na starosti bývalý provinciál kongregace salesiánů František Blaha, který do přednášek vnesl lehký humor a pohodu. Za naši diecézi jsme tentokrát jeli všichni, jak tým z Ktiše, tak my z diecézního centra v Budějovicích. Až na Marka Nováka jsme všichni byli ve velké skupině.

Vše začalo v pondělí po snídani v místní restauraci. Vítek Zatloukal nás uvítal vřelým slovem, řekl pár vět k mladým týmkám, kteří ještě exercicie nezažili, a rozloučil se slovy: „*Myslete na nás. Jedeme do Madridu!*“ Trochu se nám oživilo vzpomínky na práci a na blízkost se světovými dny mládeže, ale jinak vše probíhalo v klidu.

František Blaha se chopil slova, dostali jsme malý „manuál“, jak se hlouběji ponořit do ticha a modlitby po vzoru sv. Ignáce. Během snídani, obědů a večerí nás podporovali v tichu četbou knihy od Guy Gilberta: *Buďte světlem!* a klasickou hudbou. Byly to příjemné chvíle nejen při místním pivu.

Živě jsme se podíleli na oslavě liturgie čtením, zpěvem, ale i mlčením. Krásná byla možnost duchovních rozhovorů a svátosti smíření s přednášejícími. Pro každého z nás to byla jízda na hlubinu. František Blaha se snažil, abychom se také dostali ven, každý den nás vybídl k procházce nebo proběhnutí. Ač bylo počasí spíše deštivé, vzduch byl krásně čistý a exerciční náladu skvěle podtrhla dramatická mlha. V hlavě se mi neustále ozývalo Izajášovo: „*Hle, zde jsem. Pošli mě!*“ Iz 6,8. Za sebe mohu říct, že to byl vydařený týden.

Vendula Krůlová

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Hledání životní cesty

Ve dnech 21.-23. ledna 2011 proběhla na DCŽM Ktiš duchovní obnova na téma „Hledání životní cesty“.

Jak název napovídá, šlo nám o to najít způsob, jak správně nasměrovat naše každodenní či životní rozhodování včetně volby povolání. Průvodci byli P. Vojtěch Brož, spirituál Biskupského gymnázia v Hradci Králové, a P. Josef Prokeš, spirituál Biskupského gymnázia v Českých Budějovicích.

Po pátečním uvítání a představení následoval úvod, v němž P. Vojtěch vyzval všech jednadvacet účastníků ke ztišení nejen vnějšímu, ale také k tichu, které nám pomůže zaznamenat Boží působení a vedení.

Sobotní dopoledne jsme věnovali připomenutí a znovuoobjevení cíle lidského života – chvála, úcta a služba Bohu, to vše ke spáse člověka. Tímto cílem by měl být dán směr našich životů. V dalších částech P. Vojtěch na základě zkušeností sv. Ignáce z Loyoly přiblížil zásady rozlišování toho, co a jak rozhodnout.

Neděle byla věnována společné eucharistii, reflexi a po obědě jsme se (obohaceni o nové

poznatky a zkušenosti) odebrali do svých domovů, abychom si vyzkoušeli, jak jsme schopni užít získaného v praxi.

Během celé obnovy byl dostatek času na modlitbu osobní i společnou, či na svátost smíření

nebo duchovní rozhovor. Určitě není možné říci, že za jeden víkend člověk odhalí vše – vždyť hledání životní cesty je úkol na celý život!

Roman Dvořák

CHRISTLIFE – PREMIÉRA

Možná vás také napadlo, co je to za zvláštní název. Chceme vyjádřit a předat mladým lidem v jednotlivých vikariátech českobudějovické diecéze základní křesťanskou zkušenost – život s Kristem, život z Krista, život v Kristu, život pro Krista. Program je určen mladým lidem ve věku 14-30 let a jeho cílem je setkávání mladých lidí na křesťanských základech, které chceme společně rozvíjet.

Kurz, který sestává ze tří setkání, se rozběhl na Pelhřimovsku. První víkend (4.-6. února 2011) se nás sešlo 26 v Nové Cerekvi, abychom si připomněli důležité momenty našeho lidství (kdo jsem, mé kořeny – rodina, vděčnost, omezení) a našeho vztahu s Bohem. Zabývali jsme

se tematikou karikatur, které nám brání vidět Boha takového, jaký je. Podobnostvím o Mar-notratném synu a milosrdném otci nám dalo dostatek podnětů k tomu, abychom si uvědomili, čím v životě procházíme. Otcova postava nám však otevřela pohled na Boha Otce v jeho dobrotě, milosrdenství, lásce a touze po opravdovém životě každého člověka.

Poznání Boha je důležitým východiskem pro naši modlitbu. Tou jsme se zabývali nejen teoreticky, ale celý víkend byl zářmován modlitbami různých forem (mše svatá, prosba za kamarády, modlitba žalmů, adorace, zpěv atd.).

Nezbývá, než poděkovat všem účastníkům za jejich otevřená srdce a všem (rodičům, kně-

žím, animátorům, dobrodincům, centru mládeže a dalším), díky nimž se setkání mohlo uskutečnit jak po programové, tak po technické stránce.

Příští setkání se uskuteční v Nové Cerekvi 11.-13. března 2011. Na Tábořsku začíná kurz 25. února 2011.

Přihlásit se je možné na www.dcm.bcb.cz; dcm@bcb.cz nebo na Diecézním centru mládeže.

Roman Dvořák

VEČERY MLADÝCH VE VIKARIÁTECH

18. 2. - Prachovice

19. 2. - Velešín

4. 3. - Sušice

Struktura je vždy stejná: v 18 hod. mše sv. v kostele, v 19 hod. program na faře.

Tématem prvních večerů mládeže je motto pro letošní rok: „V Kristu zapusťte kořeny, na něm postavte základy, pevně se držte víry.“ Uděláme si výlet ze Sydney do Madridu, zakusíme práce ve skupinkách, modlitbu, ale i pohodově zábavný program. Příhodným mottem večera by mohlo být: „Nepeč na kamarády, napeč na spolčo!“ Chcete-li zažít příjemnou atmosféru, modlitbu a poznat nové tváře ze svého vikariátu, přijedte. Případné dotazy na dcm@bcb.cz

11.-13. 3. - POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA NA KTIŠI

Hlásit se můžete na dcm@bcb.cz

Vyrovnaní se s totalitní minulostí 20. století v česko-německém srovnání

Konference
Sdružení Ackermann-Gemeinde
25.-27. února 2011

PÁTEK 25. 2.

- 15.00 Příjezd a registrace
17.30 Večeře
18.30 Zahájení, přivítání
Ing. Jaromír Talíř, předseda SAG, Praha
P. Adrián Zemek O.Praem., duchovní rádce SAG, Praha
19.00 **Vina a zacházení s vinou z teologického pohledu**
Mons. Dominik Duka, arcibiskup pražský

SOBOTA 26. 2.

- 7.15 Snídaně
8.00 Zpráva o činnosti SAG – J. Talíř
9.15 **Role církve ve vyrovnaní se s minulostí – německo-české srovnání**
doc. Mgr. Jaroslav Šebek, Ph.D., Historický ústav AV ČR
Dr. Martin Zückert, Collegium Carolinum, München
10.30 Diskuse k tématu:
P. Benno Beneš, SDB (Teplice), P. Josef Hurt (Ústí nad Labem), mons. Anton Otte (Praha) + příslušní referenti
14.00 Účast na programu mezinárodního festivalu „Mene Tekell, pietní akt v prostorách věznice na Pankráci.
19.30 Koncert – Musica Gaudeans

NEDELE 27. 2.

- 7.30 Snídaně
8.15 Česko-německá mše svatá
hl. celebrant Mons. František Radkovský, biskup plzeňský
9.30 **Kulatý stůl: Vytěsněná totalita**
(Rizika nedostatečného vyrovnaní se s vlastní a národní minulostí)
Mons. František Radkovský, Plzeň
PhDr. Jan Stříbrný, ČKA Praha, Petr Brod, novinář, Praha, Mgr. Daniel Herman, ÚSTR, Praha, PhDr. Dana Němcová, Praha
Zhodnocení konference

Konference se pořádá za podpory Česko-německého fondu budoucnosti (Praha), Renovabis (Freising), Konrad-Adenauer Stiftung (Praha), Sozialwerk der Ackermann-Gemeinde e.V. (Mnichov) a Ministerstva kultury ČR (Praha).

Pouť do země krále Davida

Psal se 21. říjen, když skupinka studentů z Jirsíkova gymnázia v Českých Budějovicích opustila pražské letiště a zamířila do země, kde se kříží - nebo vlastně začínají - cesty tří největších světových náboženství. Atmosféra před cestou byla velice napjatá, každý se sám sebe ptal, jestli budeme mít štěstí a nic strašného se nám v této zemi nestane.

Měli jsme veliké štěstí, podívali jsme se ke kořenům obrovského tajemství. Nádherné památky byly všude, kam oko zabloudilo. Nádherná atmosféra Orientu a pocit, že stojíme tam, odkud vzešlo to, v co věří ohromné množství lidí na celém světě.

Ovšem ne všechno bylo tak skvělé, jak popisují turističtí průvodci - vedle nádherné mešity sedí chudé ženy s dítětem v náručí, žebrající o kousek chleba a nějaké peníze. Malé děti, které si nemají kde hrát, chudinské čtvrti a tam, kam turista málokdy vkročí, hory odpadků a desítky pouličních koček, které v nich hledají něco k snědku.

Navštívili jsme hodně biblických měst a míst, všechna nás naplno vtáhla do svého života. Stačí se podívat do měst, která jsou na území Palestiny a na území Izraele, setkáváme se zde opravdu s velikými rozdíly podmínek k životu.

Jeruzalém, hlavní město Izraele a největší lákadlo pro turisty. Chtěli jsme si projít křížovou cestu, každý chtěl vědět, jak to tenkrát asi mohlo vypadat. Dnes je to trasa vedoucí arabskou čtvrtí plnou všemožných obchůdků. U každého sedí nejstarší muž rodu a posílá své syny za turistkami, aby je oslnili a přivedli do obchodu.

Křížová cesta končí v chrámu Božího hrobu. Je to nádherné místo a má i své kouzlo, jen mi bylo celkem nepříjemné pozorovat lidi, ať věřící, nebo nevěřící, jak líbají a klaní se různým předmětům. Zvláště z pohledu věřícího člo-

věka s tím nesouhlasím. Jsem sice šťastná, že jsem na svatých místech, ale dávat to všechno tak moc najevo, o tom přeci víra není a taková pouť nemá podle mě žádný smysl. Návštěvou tohoto kraje plného protikladů si má člověk odnést jiný pohled na život.

Také bych moc ráda zmínila město Jericho, do kterého jsme putovali z Jeruzaléma stejnou cestou, na které podle Bible pomohl milosrdný Samařan oloupenému a napůl mrtvému muži. Na onom místě nyní stojí klášter sv. Jiří. Při vstupu do města míjíme skládku, poblíž sutin starého chrámu, kde bezstarostně běhaly dvě malé děti bez bot a špinavé. A město? Opravdu bylo vidět, že jsme na území Palestiny. Prostředí zde bylo o dost chudší, ale lidé velmi přátelští, alespoň k turistům....

Ovšem největší zážitek, a také velkou duchovní zkouškou, pro mě byl trek přes Negevskou poušť. Měli jsme přesně vytyčenou trasu, kterou jsme museli ujít, abychom mohli večer v klidu ulehnout k zaslouženému odpočinku. Tato cesta byla opravdu velmi náročná, člověk si najednou uvědomí co je vlastně pro něj důležité. Zjistí, že když chce někam směřovat svůj život, musí nejdříve cestu ujít a přežít. Není zde důležité, jak vypadáte, co máte na sobě, je naprosto jedno, jestli jste žid nebo katolík. Zde jste si všichni rovni, neboť vás drží při síle stejná věc, voda. V normálním životě něco běžného, ale zde to nejdůležitější, abyste mohli dál pokračovat. Zde je voda zlatem.

Tato nádherná země ve mně zanechala hluboké stopy. Proto bych vám chtěla alespoň trošičku přiblížit to, co pro někoho může být jen pohádka, na výstavě, která bude zahájena **vernisaží 1. března v 17 hodin** a potrvá až dokonce téhož měsíce ve výstavních prostorách Českého rozhlasu (pondělí-pátek od 9:00 do 16:00 hodin).

Na setkání se všemi se těší Claudi Ondok

Tříkrálová sbírka na Dobré Vodě u Č. Budějovic a ve Srubci

V sobotu 8. ledna 2011 se konala už po osmé Tříkrálová sbírka na Dobré Vodě u Českých Budějovic a ve Srubci. Farní sál - Domus Mariae - poskytl koledníkům zázemí, odkud se 27 králů vydalo na svou čtyřhodinovou obchůzku. Již tradičně dvě skupiny koledníků zavítaly do dobrovodského Domova duchodců. V jednu hodinu odpoledne se sešli všichni koledníci se svými průvodci opět ve farním sále, kde na ně čekal slavnostní oběd.

Celý výtěžek letošní sbírky (29.994 Kč) putoval Městské charitě v Českých Budějovicích na dovybavení Charitní ošetrovatelské služby, na obnovu vozového parku pro zabezpečení ošetrovatelských a pečovatelských služeb, na ošetrovnu v Domě sv. Pavla, na provoz služby následné péče DOMINO, která pečuje o dospělé lidi s duševním onemocněním a chod jejich motivačních dílen a na další projekty. -ih-

Den modliteb a postu za misionáře-mučedníky

24. března je slaven každoroční Den modliteb a postu za misionáře-mučedníky. Tato iniciativa, organizovaná italským Hnutím mladých Papežských misijních děl, vybízí církevní společenství, aby si připomněli muže a ženy, kteří umřeli pro svou věrnost Kristu a evangelium. Kéž jejich obětí, spojená s Kristovou obětí, je kvasem lásky, spravedlnosti a pokoje, aby rostla v dějinách Božího království.

Také v roce 2010 se církvi dostalo daru dalších mučedníků. Mnozí naši bratři misionáři a sestry misionářky se stali obětí násilné smrti, prolitím krve pro šíření evangelia a svědectví křesťanské lásky: jediné znamení naděje v tolika námáhách a utrpeních. Podle agentury Fides zahynulo v loňském roce násilnou smrtí 23 osob: 1 biskup, 15 kněží, jeden věřící, 2 řádové sestry, 2 semináristé a 3 laici. Toto číslo není úplné, je mnoho obětí, jejichž jména už se nedozvíme.

Papežské misijní dílo vyzývá farnosti, společenství zasvěceného života, semináře i noviciáty, aby tento den byl zasvěcen vzpomínce a modlitbě za misionáře mučedníky a den půstu na znamení spřízněnosti s chudými z celého světa.

Zapojme se i my v českobudějovické diecézi do podpory hlasatelů evangelia, kteří pomáhají potřebným, naši nejmocnější zbraní - je společnou modlitbou. **Pojďme se 24. března zapojit do 24 hodinového proudu modliteb.** Na níže uvedeném tel. čísle se můžete přihlašovat na čas, který si pro modlitbu vyberete. Tabulka s přehledem modlicích bude vyvěšena na webových stránkách Papežských misijních děl českobudějovické diecéze: www.pmd.bcb.cz. Spolu s patronkou misíí sv. Terezií z Lisieux můžeme podporovat misie z místa, kam nás Bůh postavil...

*P. Marek Adamczuk, OMI,
diecézní ředitel Papežských misijních děl
(tel. 603 224 665 - Hana Koukalová)*

Jedenáctý ročník Tříkrálové sbírky

Jako minulý rok, tak i letos jsem spolu s dětmi šla zažít poslední záchvěv Vánoc - Tříkrálovou koledu. Je to sváteční chvíle a zároveň hezká a náročná povinnost. Je to i trochu dobrodružná výprava. Pro děti v očekávání zážitků, pro mě v obavách, jak moc budeme úspěšní, a zda vůbec. Požehnání se nám sice dostalo, ale strach zůstal.

Děti jsou nadšené a první zvonky a návštěvy bytů mou obavu trochu kopírují. Pak ale přijdou chvilky krásné a úspěšné. Lidé nám otvírají, vítají nás a dokonce už očekávají. Všude ještě vánoční výzdoba a děti zpívají. Krásně. Pár korunek do kasičky (někdy i více), tříkrálové cukry a kalendáře na památku a pak dostává prostor křída a její K+M+B 2011. Podě-

kování, přání a honem do dalšího patra.

Po dvou a půl hodině jsme u konce naší cesty a pěkně unavení. Při pohledu na kasičku jsme však trochu rozpačití. Ano, tentokrát bylo dost lidí, kteří neotevřeli nebo naopak - dveře před námi zavřeli. Napadá mně, zda by se rozhodli jinak, kdyby si místo dětí - tři králů, představili např. děti z povodněmi postižených oblastí - konečné příjemce darů...

Nakonec jsme ale všichni šťastní a spokojení. Přece jen jsou i lidé hodní a přející. Ještě jednou bychom jim rádi poděkovaly.

A já bych s velkým obdivem chtěla poděkovat dětem - svým spolukoledníkům. Byly jedinečné, odvážné a bezprostřední. Ještě jednou velký dík všem.

Z. Laitlová

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Noc dětí na faře v Suchdole nad Lužnicí

V pátek 4. února měly děti po půlročním snažení ve škole zasloužené volno, a tak některé před polednem vyrazily na vlakovou zastávku v Suchdole přivítat kamarády z Brna. Přijeli jen tři, ale to na radosti ze shledání moc neubralo. Večer od šesti hodin jsme se setkali s rodiči dětí, abychom se s nimi dohodli na letním táboře, a nakonec budeme ve stanovém táboře v Mutyněvsi blízko J. Hradce. To nejlepší nás čekalo, protože děti zůstávaly na faře, kde nás dohromady přespávalo 29. A zde jsme všichni ocenili úpravu fary v loňském roce, která spočívala v zavedení plynového topení a pořízení kuchyně. Před rokem jsme přespávali skoro ve stejném termínu a v podobné sestavě, ale ve větší zimě a v menším komfortu. Farní místnosti nejsou moc velké, avšak na spaní nikdo moc prostoru nepotřebuje, hlavně když spíte vedle svého kamaráda a máte s kým zlobit místo spaní. V sobotu jsme prožili hezký téměř jarní den. Jsme rádi za to, že se máme kde scházet, s kým být, na koho se obracet atd. Tyto možnosti nemá každý, proto děkujeme všem lidem, kteří našemu farnímu společenství pomáhají a přejeme i ostatním dětem, aby také někam patřily.

Iva Hojková

Farní ples v Suchdole nad Lužnicí

V lednu, kdy vrcholí plesová sezona, se mnozí z nás na tyto zábavy s radostí vypravili. A nejinak je tomu i s farními plesy. Ty mají tu výhodu, že pomáhají vytvářet společenství - lidé, kteří jsou na sebe zvyklí ze mše, z osobního přátelství apod., se zase jinak poznají a mnohdy se mohou odbourat i některé předsudky. A tak se v Suchdole nad Lužnicí sešli farníci z různých farností, např. z Českých Velenic, z Chlumu u Třeboně, aby si spolu zatančili, popovídali, zazpívali, přitukli na zdraví, na další akce atd., nebo kuli plány (třeba dali zahrát sólo panu faráři). Ples se vydařil, potvrdil společenství a vztahy, a tak se těšíme na příští rok na již XIII. farní ples. -ih-

Radostné loučení

„Děkujeme, odejděte.“ Okřídlené heslo novodobých dějin. Před nedávnem jsme ho slyšeli při zvolání, aby z politického dění odešli politici, kteří nevládnou ve prospěch svého lidu. Klidně můžeme říci – v souladu s křesťanskou morálkou. V současné době je zmiňováno jako „Děkujeme, odcházíme“ v souvislosti s protestem lékařů. Na kulturní scéně pak zaznělo v souvislosti se slavením tradice „Tří králů“. Přišli, aby se poklonili a hned zase odcházeli. Tím však daný příběh tříkrálový nekončí, ale vlastně začíná. A právě tady můžeme navázat na liturgické pojetí. *Svátek Zjevení Páně* (6. ledna). Viděli jsme jeho hvězdu na východě a přišli jsme se poklonit, říkájí naši „Tři králové“. Mudrcové či mágové od východu. Poklonili se, předali své dary a odcházeli. Cestou jinou, než byli vládcem země žádání. Hned na následující neděli připadá svátek Křtu Páně. A opět někdo přichází. Spíše však sestupuje. „*Toto je můj milovaný Syn, v něm jsem našel zalíbení...*“ A nám nezbyvá, než si uvědomit, že právě nastal konec doby vánoční a s posledním zpěvem „*Jak jsi krásné Jezulátko... s Te-*

bou se loučíme... Bohu poroučíme“, začneme uklízet vánoční výzdobu. A právě tady je hloubka myšlenky, která znovu zazní v plném lesku při slavnostním velikonočním Vzkříšení. Gloria! Sláva na výsostech

Bohu... o Vánocích... o Velikonocích. A tak si vzájemně přejeme, abychom se u těch právě ukládaných jesliček zase za rok ve zdraví sešli. Bohu díky.

František Růžička, České Budějovice

K ČETBĚ A STUDIU DOPORUČUJEME

Brauns Axel - Pestrostíni a netopýři

Kniha poskytuje unikátní pohled zevnitř do světa autismu. Skrze bizarní, často humorné obrazy autor mapuje své originální a autistickým viděním světa ovlivněné složité objevování dětství a mládí.

Portál, váz., 312 s., 395 Kč

Gibellini Rosino - Teologické směry 20. století
Autor se pokouší o celkovou rekonstrukci dějin křesťanského myšlení ve 20. století: chce postihnout jeho klíčové momenty, nejčastěji probíraná témata a nejdůležitější texty, které v jeho průběhu vznikly.

Karmelitánské nakl., váz., 644 s., 625 Kč

Körner Reinhard - Mystika prakticky

Křesťanská mystika se netýká jen elity křesťanů, kteří mají zcela mimořádné podmínky pro duchovní život. Nabývá konkrétní podoby všude tam, kde člověk od pouhého náboženského přesvědčení postoupí k praktickému životu s Kristem, v němž věří.

Karmelitánské nakl., brož., 143 s., 149 Kč

Malá zlatá Bible

Malá zlatá Bible zahrnuje text Jeruzalémské Bible doprovázený množstvím středověkých iluminací. Rozměry této publikace jsou cca 22 x 30 cm. Toto provedení je bez zlaté ořizky a bez zlacených iluminací, které obsahovalo luxusní vydání.

Karmelitánské nakl., váz., 1069 s., 4790 Kč

Mucha Ignác - Ve víru víry

Ve světle drobných příhod ze života mu ožívají některé pravdy víry, které sice všichni známe a často slyšíme, ale v autorově podání mají sílu nás nově oslovit.

Karmelitánské nakl., brož., 62 s., 79 Kč

Rimbaud Arthur - Cestou bez konce

A. Rimbaud chtěl být básníkem, který evokuje složitou a někdy i strastiplnou cestou rozrušování všech básnickových smyslů. Po hlubokém nepochopení jeho básní tehdejšími světem ve svých osmnácti letech na poezii rezignoval a začal obchodovat. Sbírkou v překladu Gustava Francie je výběrem z rozsáhlého literárního díla.

Vyšehrad, váz., 90 s., 158 Kč

Ringlet Gabriel - O třech stromech

Byly jednou tři stromy a ty měly velké sny... Každý z nich nesl ve svém srdci jedno přání a každý z nich dostal od Boha dar. Tento tradiční libanonský příběh, který povzbuzoval víru dětí již po mnoho generací, jistě zaujme i české čtenáře.

Karmelitánské nakl., váz., 32 s., 139 Kč

Scalabrini Patrizio Rota - Písmo jako anděl průvodce

Autor-biblista se obrací k mladým lidem, kteří hledají své povolání, anebo už učinili první kroky na cestě, kterou je Bůh volá. Předkládá užitečnou vodítka k tomu, jak lze v této životní situaci najít dobrého a spolehlivého průvodce v Božím slově.

Paulínky, brož., 103 s., 115 Kč

Soukup Václav - Antropologie

Příručka nabízí přehled nejvýznamnějších antropologických koncepcí kultury a jejich základních pojmů a modelů. Poskytuje informace o jednotlivých teoriích, okolnostech jejich vzniku a hodnocení různých směrů v současné době.

Portál, váz., 774 s., 897 Kč

Postní TAMMÍM duchovní obnova pro mladé muže

V Arcibiskupském semináři v Praze již tradičně dvakrát v roce pořádáme duchovní obnovu pro mladé muže od 15 do 30 let s názvem TAMMÍM. Toto hebrejské slovo můžeme do češtiny přeložit ve významu bezúhonný, totální, naprostý, dokonale. Snaha být TAMMÍM pro Hospodina by měla být úkolem pro každého křesťana. K tomu se snažíme přispět i my nabízeným setkáním s bohoslovci, s představenými semináře a hlavně s vrstevníky, kteří se také snaží objevovat svoji mužskou spiritualitu.

TAMMÍM je možností prožít víkend v modlitbě, ztišení, společných rozhovorech o hledání a prožívání víry mezi sebou, s bohoslovci i představenými semináře. Jeho součástí jsou i různé workshopy, sport, společenské hry, kvalitní film, dobrá nálada a setkání se zajímavými hosty. Vytváříme tak prostor i pro hledání životní cesty a prohloubení osobního vztahu s Bohem, nabízíme i možnost duchovního rozhovoru, příp. svátosti smíření. Je to taky velká příležitost poznat nové věřící kamarády a přátele.

Rádi zveme mladé muže na letošní postní TAMMÍM, který se uskuteční 25.-27. března 2011. Můžete prožít postní víkend s dobrými lidmi v příjemném prostředí a dobře se připravit na slavení Velikonoc. Uzávěrka přihlášek je v úterý 22. března 2011. Počet míst je omezený, proto, pokud máte zájem, přihlaste se co nejdříve!

Za bohoslovce Jozef Gumenický

MÍSTO: Arcibiskupský seminář, Thákurova 3, Praha 6, Metro A – konečná Dejvická.

TERMÍN: příjezd 25. 3. 2011 do 18 hod., odjezd 27. 3. 2011 od 14 hod.

CENA: dobrovolný příspěvek dle individuálních finančních možností.

POŘADATEL: Bohoslovci českých diecézí, Arcibiskupský seminář v Praze.

INFORMACE a závazné přihlášky na tammim@signal.cz, www.tammim.spolco.cz

OPRAVA

V minulém čísle Setkání jsme zveřejnili článek s názvem „*Abychom nezapomněli*“. Po jeho vydání nás upozornila jedna čtenářka, že jsme špatně uvedli jméno autorky. Správné znění je Marie Bartoňová. Tímto se autorce i čtenářům omlouváme.

Redakce

PERSONALIA

USTANOVENÍ

Vojtěch Vágai, trvalý jáhen, Větrník, byl pro své dlouhodobé onemocnění k 31. 1. 2011 odvolán z úřadu administrátora in materialibus farnosti Slavkov a z jáhenské služby ve farnostech Č. Krumlov, Kájov, Přídolí, Větrník, Věžovatá Pláně a Zátoň, vše vikariát Č. Krumlov.

P. Mgr. Vavřinec Skýpala byl od 1. 2. 2011 odvolán z úřadu výpomocného duchovního ve farnosti Kašperské Hory, vikariát Sušicko-Nepomucký, a k témuž datu ustanoven výpomocným duchovním ve farnosti Trhové Sviny, vikariát Č. Budějovice-venkov.

P. Ing. Viktor Frýdl byl od 12. 2. 2011 odvolán z úřadu okrskového vikáře Strakonického vikariátu a z úřadu administrátora in spiritualibus farností Strakonice, Strakonice-Podsrp, Jinín a Štěkeň, vše vikariát Strakonice.

Mgr. Vojtěch Vágai, jáhen, byl k 12. 2. 2011 odvolán z úřadu administrátora in materialibus farností Strakonice, Strakonice-Podsrp, Jinín a Štěkeň, vše vikariát Strakonice. Jeho ustanovení k jáhenské službě v těchto čtyřech farnostech zůstává v platnosti.

P. Mag. theol. Stanislav Brožka byl k 12. 2. 2011 odvolán z úřadu farního vikáře v Táboře a excurrento administrátora farností Miličín a Neustupov, vše vikariát Tábor, a k témuž datu ustanoven administrátorem farnosti Strakonice a excurrento administrátorem farností Strakonice-Podsrp, Jinín a Štěkeň, vikariát Strakonice.

P. Mgr. Ing. Jan Kuník, administrátor v Chotovinách, byl od 12. 2. 2011 odvolán z úřadu excurrento administrátora farnosti Hlasivo, a k témuž datu ustanoven excurrento administrátorem farností Miličín a Neustupov, vše vikariát Tábor. Všechna ostatní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Mgr. Jaroslav Karas, administrátor v Mladé Vožici, byl od 12. 2. 2011 ustanoven excurrento administrátorem farnosti Hlasivo, vikariát Tábor. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

JMENOVÁNÍ PROFESOREM

Doc. Paed.Dr., ThLic. Martin Weis, Th. D., vyučující na TF JU v Č. Budějovicích a administrátor v Dubném, byl 24. 1. 2011 prezidentem Slovenské republiky jmenován vysokoškolským profesorem v oboru katolická teologie.

K tomuto jmenování upřímně blahopřejeme.

ŽIVOTNÍ JUBILEA

P. Josef Xavier Kobza, CFSsS, Kněžský domov Č. Budějovice-Suché Vrbné, oslaví 27. 2. 2011 devadesáté narozeniny.

P. Petr Bulva, Větrník, Jeníkov, oslaví 24. 2. 2011 pětadesáté narozeniny.

Oběma jubilantům upřímně blahopřejeme.

ÚMRTÍ

P. Václav Švarc, duchovní správce řeholních sester Congregationis Jesu ve Štětku, zemřel 26. 1. 2011 v klášteře těchto sester ve Štětku ve věku 70 let. Po zádušní mši sv. ve Štětku byl pohřben do rodinného hrobu v Kamenném Újezdě 5. 2. 2011.

R. I. P.

-acebb-

Radio Proglas

vysílá na území jižních Čech na frekvencích 88,7 FM v Táboře, 89,5 FM v Písku, 92,3 FM v Českých Budějovicích a 107,5 FM z Nových Hradů. Podrobný týdenní program najdete v Katolickém týdeníku nebo na internetové stránce www.proglas.cz. Máte-li zájem o podrobný rozpis vysílacího schématu, můžete o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

K místům a farnostem, z nichž Radio Proglas pravidelně přenáší bohoslužby, patří také **České Budějovice**, konkrétně salesiánská farnost sv. Vojtěcha v městské části Čtyři Dvory. Mše sv. jsou z tohoto kostela přenášeny každý pátek v 18 hod., s výjimkou prvního pátku v měsíci.

* **Barvínek** je pořad věnovaný především našim nejmenším posluchačům. K poslechu je zveme každé úterní odpoledne od 16.00. 15. 2. je na programu oblíbená soutěž pro pohotové telefonisty a bystré hlavičky: „Telefonické riskování“. Na únorový magazín Barvínek se dostane 22. 2. Představíme CD Zdeňka Svěráka a Jaroslava Uhlíře s titulem „Písničky o zvířatech“, s astrofyzikem Honzou Janíkem se podíváme do hlubin vesmíru a představíme další z „českých NEJ“. 1. 3. děti uslyší o dobrodružství princezny Anežky. Svatá Anežka byla pravá a nefalšovaná princezna. Co v její době znamenalo být princeznou? Co mohla, co musela a co naopak nesměla? A jak se změnil její život po vstupu do kláštera? Navštívíme také místa spojená s jejím životem. 8. 3. pozveme k mikrofonu Kamila Šofovičkovou z Lužice u Hodonína, která zvítězila v soutěži dětských zpěváků lidových písní. Popovídáme si s ní nejen o písničkách, ale i o škole, spolužácích, cestování a o životě vůbec.

* **Magazín** naladíte vždy ve středu v 9.30. 16. 2. Vám představíme občanské sdružení Magdalenium. 23. 2. pak zavítáme do Anežského kláštera v Praze.

* **Oktáva** – to je týdeník věnovaný vážné hudbě. Zachytíte ho vždy v pátek od 16.55. 18. 2. Vás potěšíme medailonem k životnímu jubileu Jiřího Sehnala. 4. 3. Vám nabídneme pozvánku na festival Hudební jaro 2011.

* V úterý 15. 2. ve 22.00 si položíme otázku, zda existují mravní hodnoty, na kterých se shodnou všichni „Jak byste chtěli, aby lidé jednali s Vámi, tak vy ve všem jednejte s nimi; v tom je celý Zákon a Proroci“ (Mt 7,12). Toto pravidlo, zvané „zlaté“, se v podobném znění objevuje ve všech posvátných spisech světových náboženství. Je základním východiskem pro rozhodování každého jedince i celých společností. Společných mravních hodnot bychom našli více. Znamená to, že existuje nepsaný zákon, který respektují všichni lidé na celém světě navzdory odlišnému náboženství?

* Ve čtvrtek 17. 2. ve 22.00 připomeneme 70. výročí od smrti P. Ferdinanda Chýlka, 1. českého mučedníka nacismu. Narodil se roku 1888 v Kozlovicích na Frýdecko-Místecku. V letech 1919 až 1939 působil na Přerovsku a stal se mimo jiné zakladatelem Kněžské nemocenské pokladny. Zemřel roku 1941 v koncentračním táboře v Buchenwaldu. Více o jeho životě prozradí historik P. Jan Larisch, farář z Ostravy-Svinova.

* Pořad z regionálního studia Jan Neumann vysíláme v pondělí 21. 2. ve 22.00. Jeho název zní: „Poslání spirituála - být duchovně nablízku“. O své službě spirituála na Biskupském gymnáziu v Českých Budějovicích pohovoří mladý kněz, P. Josef Prokeš, který dokáže nejen mladé lidi skutečně oslovit a přivést blíže k Bohu. -kb-

NAKLADATELSTVÍ

A KNIHKUPECTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1
Tel./fax: 224 818 757, www.paulinky.cz
knihupectvi@paulinky.cz
objednavky@paulinky.cz

Bakhita

Květ z Afriky

Filmově zpracovaný příběh uneseného soudánského děvčátka Bakhity, které mělo být po celý život otrokyní. Boží prozřetelnost a добрta některých lidí ji však přes mnohá trápení dovedly až do kláštera sester kanosíanek. Její příběh se prolíná s příběhem jiné dívky, malé Aurory, o níž se Bakhita starala v domě svého pána a která v dospělosti na ni vzpomíná a vypráví o ní svým dětem. I když sestra Bakhita zemřela, přesto zůstala živá v srdcích lidí. Jan Pavel II. ji jako vůbec první africkou světici svatořečil v roce 2000.

2 DVD, český dabing, 207 min, 399 Kč.

Pierre Francoeur

Modlitba ve škole křesťanských mistrů

Autor se rozhodl ve své knize poukázat na bohatství a rozmanitost křesťanské modlitby. Vybral si k tomu tyto duchovní mistry: sv. Benedikta z Nursie, sv. Františka z Assisi, sv. Ignáce z Loyoly, sv. Terezi z Avily, sv. Terezi z Lisieux a Madeleine Delbrélovou. Každou z těchto osobností představuje ve třech kontextech: 1) světcův život a doba, v níž žil; 2) klíčové prvky jejich modlitby a 3) inspirace pro modlitbu v dnešním světě.

Brož., 80 str., 99 Kč.

Římskokatolická farnost-prelatura
Český Krumlov
a Orel v Českém Krumlově
pořádají již

10. FARNÍ PLES

který se koná
v pátek 25. února 2011 v 19.30 hod.
v Konibaru v Kájově

K poslechu a tanci hraje
skupina „Klávesy“ z Tábora

Vstupenky k dostání u pí Mroskové,
tel.: 723 903 714; 380 715 768
Cena vstupenky: 120,- Kč.

Ples je nekuřácký.

Světový den modliteb 2011

Program z Chile

Srdečně zveme k setkání,
které se bude konat v pátek

4. března 2011 v 18 hod.

v církvi bratrské, J. Š. Baara 64,
České Budějovice

(sbírka na humanitární účely)

27. února 2011
(neděle) od 14 hod.

DĚTSKÝ KARNEVAL

v klášterním sále
na Piaristickém náměstí
v Českých Budějovicích

Svátek uvedení Páně do chrámu

I letos 2. února se v klášterním kostele sešli řeholnice, řeholníci a zasvěcené osoby z naší diecéze, aby se setkali s diecézním biskupem mons. Jiřím Paďourem, OFMCap.

Foto: Růžena Švecová

Ilustrační foto na 1. a 4. str. obálky: vikariát Prachatice

Pokračování z 1. strany

ných bratrech, kteří potřebují vaši pomoc. Vám všem mladým, nemocným i zdravým, opakuji výzvu k vytváření mostů lásky a solidarity, aby se nikdo necítil sám, ale blízko Bohu, a cítil se jako součást velké rodiny jeho dětí.

(...) Drazí bratři a sestry, při tomto Světovém dni nemocných vyzývám také všechny autority, aby investovaly stále více energie do zdravotnických struktur tak, aby byly stále více pomoci a podporou trpícím, zvláš-

tě těm nejchudším a nejpotřebnějším. Obracím své myšlenky ke všem diecézím a posílám vřelý pozdrav biskupům, kněžím, zasvěceným osobám, seminaristům, zdravotnickým pracovníkům, dobrovolníkům a všem, kteří se s láskou věnují léčení a zmírňování ran všech nemocných bratří a sester v nemocnicích, v pečovatelských domech i v rodinách; kéž ve tvářích nemocných dokážete vždy vidět tvář všech tváří – tvář Kristovu.

*(Z poselství papeže Benedikta XVI. k XIX. světovému dni nemocných
11. 2. 2011)*